

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

C 251

47 tomas

Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir panešimai

2004 m. spalio 9 d.

Pranešimo Nr.

Turinys

Puslapis

I Informacija

Teisingumo Teismas

EUROPOS BENDRIŲ TEISINGUMO TEISMAS

2004/C 251/01	Byla C-234/04 Landesgericht Innsbruck (Austrija) 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Rosmarie Kapferer prieš Schlank & Schick GmbH	1
2004/C 251/02	Byla C-245/04 Verwaltungsgerichtshof (Austrija) 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje EMAG Handel Eder OHG prieš Finanzlandesdirektion für Kärnten	2
2004/C 251/03	Byla C-246/04 Verwaltungsgerichtshof (Austrija) 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą bylose Turn- und Sportunion Waldburg prieš Finanzlandesdirektion für Oberösterreich ir Edith Barris prieš Finanzlandesdirektion für Tirol	2
2004/C 251/04	Byla C-288/04 Der Unabhängige Finanzsenat, Aussenstelle Wien (Austrija) 2004 m. birželio 28 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje AB prieš Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk	3
2004/C 251/05	Byla C-295/04 Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Vincenzo Manfredi prieš Lloyd Italico Assicurazioni	3
2004/C 251/06	Byla C-296/04 Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Antonio Cannito prieš Fondiaria Sai SPA	3
2004/C 251/07	Byla C-297/04 Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nicolò Tricarico prieš Assitalia Assicurazioni SPA	4

LT

2004/C 251/08	Byla C-298/04 Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Pasqualina Murgolo prieš Assitalia Assicurazioni SPA	4
2004/C 251/09	Byla C-302/04 Szombathelyi Városi Bíróság (Vengrija) 2004 m. birželio 10 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ynos Kft. prieš János Varga	5
2004/C 251/10	Byla C-336/04 Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone - Sezione 02 (Italija) 2004 m. liepos 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Banca Popolare FriulAdria spa prieš Agenzia Entrate Ufficio Pordenone	5
2004/C 251/11	Byla C-339/04 Consiglio di Stato (šeštas skyrius), posėdžiaujančios kaip teismas, 2004 m. vasario 24 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. prieš Ministero delle comunicazioni	6
2004/C 251/12	Byla C-340/04 Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia (trečioji kolegija), 2004 m. gegužės 27 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą šio teismo nagrinėjamoje byloje Carbotermo s.p.a. prieš Comune di Busto Arsizio ir AGESP s.p.a.	6
2004/C 251/13	Byla C-341/04 Airijos Aukščiausiojo Teismo 2004 m. liepos 27 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Eurofood IFSC Ltd ir byloje dėl Įmonių įstatymų nuo 1963 m. iki 2003 m., Enrico Bondi prieš Bank of America N. A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement and Certificate/ Note holders	7
2004/C 251/14	Byla C-343/04 Oberster Gerichtshof (Austrija) 2004 m. liepos 21 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Sachen Land Oberösterreich prieš ČEZ, a.s.	8
2004/C 251/15	Byla C-344/04 High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 2004 m. liepos 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje The Queen International Air Transport Association prieš Department for Transport ir European Low Fares Airline Association ir Hapag-Lloyd Express GmbH prašymu prieš Department for Transport	8
2004/C 251/16	Byla C-346/04 Bundesfinanzhof (Vokietija) 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Robert Hans Conijn prieš Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt	9
2004/C 251/17	Byla C-354/04 P Association Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti 2004 m. rugpjūčio 17 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. birželio 7 d. nutarties byloje T-333/02 Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti prieš Europos Sąjungos Tarybą, palaikomą Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės	9
2004/C 251/18	Byla C-355/04 P Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga 2004 m. rugpjūčio 17 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) 2004 m. birželio 7 d. nutarties byloje T-338/02 Association SEGI, A. Zubimendi Izaga ir A. Galarraga prieš Europos Sąjungos Tarybą, palaikomą Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės	10

2004/C 251/19	Byla C-373/04 P Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. rugpjūčio 27 d. paduotas apeliacinis skundas dėl 2004 m. birželio 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) sprendimo sujungtose bylose T-153/01 ir T-323/01 M. Alvarez Moreno prieš Europos Bendrijų Komisiją	10
2004/C 251/20	Bylos C-55/04 išbraukimas iš registro	11
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISIMAS		
2004/C 251/21	Pirmosios instancijos teismo pirmininko rinkimai	12
2004/C 251/22	Kolegijų pirmininkų rinkimai	12
2004/C 251/23	Teisėjų paskyrimas į kolegijas	12
2004/C 251/24	2004 m. balandžio 29 d. Pirmosios Instancijos teismo sprendimas, Sujungtose bylose T-236/01, T-239/01, T-244/01 – T-246/01, T-251/01 ir T-252/01 Tokai Carbon Co. Ltd ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją (Konkurencija — Kartelinis susitarimas — Grafito elektrodų rinka — Kainų nustatymas ir rinkų pasidalijimas — Piniginės baudos apskaičiavimas — Sankcijų sudėjimas — Piniginių baudų apskaičiavimo rekomendacijos — Taikomumas — Pažeidimo sunkumas ir trukmė — Sunkinančios aplinkybės — Lengvinančios aplinkybės — Mokumas — Bendradarbiavimas administracinio proceso metu — Mokėjimo sąlygos)	13
2004/C 251/25	2004 m. liepos 20 d. Pirmosios Instancijos teismo sprendimas, Byloje T-311/02 Vitaly Lissotschenko ir Joachim Hentze prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženkams ir pramoniam dizainui) (VRDT) (Bendrijos prekių ženklas — Paraiška žodiniam prekių ženklui LIMO — Absoliutūs atmetimo pagrindai — Reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai)	15
2004/C 251/26	2004 m. birželio 28 d. Pirmosios Instancijos teismo nutartis, Byloje T-342/99 DEP Airtours plc prieš Europos Bendrijų Komisiją (Bylinėjimosi išlaidų nustatymas — Solicitors ir barristers atlyginimai — Ekonomistų atlyginimai — Išlaidos PVM)	15
2004/C 251/27	2004 m. liepos 8 d. Pirmosios Instancijos teismo nutartis, Byloje T-341/02 Regione Siciliana prieš Europos Bendrijų Komisiją (ERDF — Reglamentas (EEB) Nr. 4253/88 — Finansinės pagalbos teikimo nutraukimas — Ieškinys dėl panaikinimo — Tiesioginis paskyrimas — Nepriimtinas)	15
2004/C 251/28	2004 m. birželio 15 d. Pirmosios Instancijos teismo nutartis, Byloje T-21/03 S prieš Europos Bendrijų Komisiją (Pareigūnai — Ieškinys dėl panaikinimo — Profesinė liga — Ligos pripažinimas profesine — Prašymas išduoti tam tikrus dokumentus iš medicininės komisijos dosjė — Atsisakymas — Prieštaramas — Akivaizdus nepriimtinas)	16
2004/C 251/29	2004 m. liepos 5 d. Pirmosios Instancijos teismo nutartis, Byloje T-39/03 DaimlerChrysler AG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženkams ir pramoniam dizainui) (VRDT) (Bendrijos prekių ženklas — Protestas — Protesto atsiėmimas — Reikalo priimti sprendimą nebuvimas)	16
2004/C 251/30	2004 m. liepos 2 d. Pirmosios Instancijos teismo nutartis, Byloje T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV ir Josef Kloh prieš Europos Bendrijų Komisiją (Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 — Sprendimas 202/328/EB — Viešojo maitinimo atliekų panaudojimas kiaulėms skirtuose pašaruose — Nepriimtinas)	16
2004/C 251/31	2004 m. liepos 2 d. Pirmosios Instancijos Teismo Pirmininko nutartis, Byloje T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd ir Enviro Tech International Inc. prieš Europos Bendrijų Komisiją (Laikinosios apsaugos priemonės — Direktyvos 67/548/EEB ir 2004/73/EB — Priimtino sąlygos)	17

2004/C 251/32	2004 m. liepos 2 d. Pirmosios Instancijos Teismo Pirmininko nutartis, Byloje T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH & Co. KG prieš Europos Bendrijų Komisiją (Laikinoji apsaugos priemonė — Reglamentas (EB) Nr. 2032/2003 — Biocidiniai produktai — Ieškinio priimtumas)	17
2004/C 251/33	2004 m. liepos 2 d. Pirmosios Instancijos teismo pirmininko nutartis, Byloje T-78/04 R, Sumitomo Chemical (UK) plc prieš Europos Bendrijų Komisiją (Laikinoji apsaugos priemonė — Reglamentas (EB) Nr. 2032/2003 — Biocidiniai produktai — Ieškinio priimtumas)	17
2004/C 251/34	2004 m. liepos 9 d. Pirmosios Instancijos teismo nutartis, Byloje T-132/04, André Bonnet prieš Europos Bendrijų Teisingumo Teismą (Pareigūnai — Išankstinė administracinė procedūra — Akivaizdus nepriimtumas)	18
2004/C 251/35	Byla T-163/04 Michael Schäfer 2004 m. balandžio 30 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui)	18
2004/C 251/36	Byla T-193/04 Hans-Martin Tillack 2004 m. birželio 1 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	19
2004/C 251/37	Byla T-237/04 Ultradent Products, Inc. ir Michael J.S. Renouf 2004 m. birželio 14 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	19
2004/C 251/38	Byla T-257/04 Lenkijos Respublikos 2004 m. birželio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	20
2004/C 251/39	Byla T-258/04 Lenkijos Respublikos 2004 m. birželio 28 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	21
2004/C 251/40	Byla T-262/04 BIC S.A. 2004 m. birželio 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai	22
2004/C 251/41	Byla T-263/04 BIC S.A. 2004 m. birželio 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai	22
2004/C 251/42	Byla T-273/04 Brandt Industries 2004 m. liepos 7 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	23
2004/C 251/43	Byla T-278/04 Jabones Pardo, S.A. 2004 m. liepos 9 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (VRDT)	23
2004/C 251/44	Byla T-282/04 Italijos Respublikos 2004 m. liepos 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	24
2004/C 251/45	Byla T-284/04 UPS Europe N.V./ S.A. ir UPS Deutschland Inc. & co OHG 2004 m. liepos 12 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	25
2004/C 251/46	Byla T-286/04 Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės 2004 m. liepos 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	25
2004/C 251/47	Byla T-288/04 Kris Van Neyghem 2004 m. liepos 15 d. pareikštas ieškinys Regionų komitetui	26

2004/C 251/48	Byla T-292/04 Caremar S.p.A. ir kt. 2004 m. liepos 19 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	26
2004/C 251/49	Byla T-295/04 Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén 2004 m. liepos 22 d. pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Tarybą	27
2004/C 251/50	Byla T-297/04 Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos ir Antonio Parras Rosa 2004 m. liepos 22 d. pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Tarybai	27
2004/C 251/51	Byla T-304/04 Italijos Respublikos 2004 m. liepos 22 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai	27

II *Parengiamieji aktai*

.....

III *Pranešimai*

2004/C 251/52	Paskutinis Teisingumo Teismo <i>Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje</i> skelbiamas leidinys OL C 239, 2004 9 25	29
---------------	---	----

I

(Informacija)

TEISINGUMO TEISMAS

EUROPOS BENDRIŲ TEISINGUMO TEISMAS

Landesgericht Innsbruck (Austrija) 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Rosmarie Kapferer prieš Schlank & Schick GmbH

(Byla C-234/04)

(2004/C 251/01)

Landesgericht Innsbruck (Austrija) 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendriųjų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 3 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Rosmarie Kapferer prieš Schlank & Schick GmbH.

Landesgericht Innsbruck prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

A) Dėl nacionalinio pirmosios instancijos teismo teisingumo nustatymo:

1) Ar EB sutarties 10 straipsnyje įtvirtintą bendradarbiavimo principą reikia aiškinti taip, kad, esant Teisingumo Teismo sprendime byloje Kühne & Heitz nurodytoms sąlygoms, nacionalinis teismas taip pat yra įpareigotas peržiūrėti įsiteisėjusį teismo sprendimą ir jį panaikinti, jeigu nustatoma, kad jis prieštarauja Bendrijos teisei? Ar teismo sprendimų peržiūrėjimui ir panaikinimui keliamos papildomos sąlygos palyginus su administraciniais sprendimais?

2) Jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar Civilinio proceso kodekso 534 straipsnyje nustatytas Bendrijos teisei prieštaraujančio teismo sprendimo panaikinimo terminas neprieštarauja Bendrijos teisės veiksmingumo principui?

3) Taip pat, jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai:

Ar tarptautinio (arba teritorinio) teisingumo nebuvimas, jeigu tai nebuvo ištaisyta pagal 2000 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 44/2001⁽¹⁾ dėl jurisdikcijos ir teismo sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose pripažinimo ir vykdymo 24 straipsnio nuostatas, yra Bendrijos teisės pažeidimas, kuris, atsi-

žvelgiant į pirmiau nurodytus principus, gali panaikinti teismo sprendimo galiojimą?

Jeigu į trečią klausimą būtų atsakyta teigiamai:

4) Ar apeliacinės instancijos teismas privalo pakartotinai nagrinėti tarptautinio (arba teritorinio) teisingumo pagal Reglamentą Nr. 44/2001 klausimą, jeigu jau yra įsigaliojusi pirmosios instancijos teismo nutartis dėl bylos teisingumo, tačiau dar neįsigaliojo sprendimas dėl bylos esmės? Teigiamo atsakymo atveju, ar šis klausimas turi būti išnagrinėtas ex officio ar tik tuomet, jeigu to prašo viena bylos šalių?

B) Dėl su vartotojų sutartimis susijusių bylų teisingumo pagal Reglamento Nr. 44/2001 15 straipsnio 1 dalies c punktą:

1) Ar apgaulingas laimėjimo pažadas, skatinantis sudaryti sutartį, t. y. atsirasti sutartiniams santykiams, turi pakankamai tamprų ryšį su ketinimu sudaryti vartotojo sutartį, kad iš to atsirandantiems reikalavimams būtų taikoma Reglamento Nr. 44/2001 15 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta teisingumo taisyklė?

Jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta neigiamai:

2) Ar teisingumas vartotojų sutarčių atveju gali būti taikomas reikalavimams iš ikisutartinių prievolinių santykių ir ar apgaulingas laimėjimo pažadas, skatinantis sudaryti sutartį, turi pakankamai tamprų ryšį su dėl to atsiradusiais ikisutartiniais prievoliniais santykiais, kad ir šiuo atveju būtų taikomas vartotojų sutarčių teisingumas?

3) Ar vartotojų sutarčių teisingumo taisyklė taikoma tik tuomet, kai įvykdomos įmonės nustatytos dalyvavimo loterijoje sąlygos, net jei šios sąlygos neturi reikšmės pateikiant piniginius reikalavimus pagal Konsumentenschutzgesetz (Austrijos vartotojų apsaugos įstatymas) 5 straipsnio j punktą?

Jeigu į pirmą ir antrą klausimus būtų atsakyta neigiamai:

- 4) Ar vartotojų sutarčių teisingumo taisyklė taikoma specialiam įstatymiškai reglamentuotam reikalavimui sui generis įvykdyti sutartį arba tariamam, panašiam į sutartinį, reikalavimui sui generis įvykdyti sutartį, kylančiam iš įmonės pažado išmokėti laimėjimą ir vartotojo reikalavimo išmokėti laimėjimą?

(¹) OL L 12, 2001, p. 1

Verwaltungsgerichtshof (Austrija) 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje EMAG Handel Eder OHG prieš Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Byla C-245/04)

(2004/C 251/02)

Verwaltungsgerichtshof 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 10 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje EMAG Handel Eder OHG prieš Finanzlandesdirektion für Kärnten.

Verwaltungsgerichtshof prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB (¹) dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas 8 straipsnio 1 dalies a punkto pirmas sakinytis aiškintinas taip, kad vieta, kurioje buvo pradėtos siutimo ar gabenimo procedūros, yra svarbi ir tada, kai keletas verslininkų sudaro tiekimo sutartį dėl to paties daikto, ir keletas tiekimo sutarčių bus įvykdytos per vieną prekių gabenimą?
- 2) Ar galima kelis tiekimus laikyti neapmokestininais tiekimais Bendrijos viduje, jei keli verslininkai yra sudarę tiekimo sutartį dėl tos pačios prekės, ir keletas tiekimo sutarčių bus įvykdytos per vieną prekių gabenimą?
- 3) Jei bus teigiamai atsakyta į pirmą klausimą, ar vieta, kurioje prasidėjo antrasis tiekimas, laikoma faktinė prekės išvykimo vieta ar vieta, kurioje baigiasi pirmasis tiekimas?
- 4) Ar atsakymui į pirmus tris klausimus svarbu, kieno dispozicijoje yra daiktas prekių judėjimo metu?

(¹) OL L 145, p. 1.

Verwaltungsgerichtshof (Austrija) 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Turn- und Sportunion Waldburg prieš Finanzlandesdirektion für Oberösterreich ir Edith Barris prieš Finanzlandesdirektion für Tirol

(Byla C-246/04)

(2004/C 251/03)

Verwaltungsgerichtshof (Austrija) 2004 m. gegužės 26 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 10 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Turn- und Sportunion Waldburg prieš Finanzlandesdirektion für Oberösterreich ir Edith Barris prieš Finanzlandesdirektion für Tirol.

Verwaltungsgerichtshof prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar valstybė narė privalo vieningai naudotis savo 1977 m. gegužės 17 d. Šeštosios Tarybos direktyvos Nr. 77/388/EEB (¹) dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo - Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (toliau – direktyva) 13 straipsnio C dalyje įtvirtinta teise suteikti mokesčių mokėtojams galimybę pasirinkti apmokestinimo būdą, neatsižvelgiant į direktyvos 13 straipsnio B dalies b punkte įtvirtintą galimybę pakeisti žemės sklypų nuomos atleidimą nuo mokesčių prievole mokėti mokesčius, ar tokiais atvejais valstybė narė gali nustatyti apyvartos pobūdžio ar mokesčių mokėtojų grupių kriterijus?
- 2) Ar direktyvos 13 straipsnio B dalies b punktas kartu su C dalies a punktu suteikia valstybėms narėms teisę nustatyti tokių teisinį reguliavimą, kokį numato 1994 m. Umsatzsteuergesetz (Apyvartos mokesčio įstatymo) 6 straipsnio 1 dalies 14 punktas kartu su to paties įstatymo 6 straipsnio 1 dalies 16 punktu, pagal kurį galimybė pakeisti pajamų iš nuomos apmokestinimo būdą apribojama taip, kad pelno nesiekiantys sporto klubai negali pasinaudoti šia galimybe?
- 3) Ar direktyvos 13 straipsnio B dalies b punktas kartu su C dalies a punktu suteikia valstybėms narėms teisę nustatyti tokių teisinį reguliavimą, kokį numato 1994 m. Umsatzsteuergesetz (Apyvartos mokesčio įstatymo) 2 straipsnio 5 dalies 2 punktas kartu su Liebhabereiverordnung (nutarimo dėl mėgėjiškos veiklos) 1 straipsnio 2 dalies 1 punktu (Bundesgesetzblatt (Austrijos oficialusis leidinys) Nr. 33/1993 redakcija), pagal kurį galimybė pasirinkti pajamų iš nuomos apmokestinimo būdą nesuteikiama tuo atveju, jei bendras nuomos veiklos rezultatas per nagrinėjamą laikotarpį nėra pelnas arba bendrų pajamų perviršis ir kalbama apie išnuomojamą pastatą, kuris gali būti naudojamas kaip privatus gyvenamasis būstas?

(¹) OL L 145, p.1

Der Unabhängige Finanzsenat, Aussenstelle Wien (Austrija) 2004 m. birželio 28 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje AB prieš Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk

(Byla C-288/04)

(2004/C 251/04)

Der Unabhängige Finanzsenat, Aussenstelle Wien 2004 m. birželio 28 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. liepos 6 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje AB prieš Finanzamt für den 6., 7. und 15. Bezirk.

Der Unabhängige Finanzsenat, Aussenstelle Wien prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar Protokolo dėl Europos Bendrijų privilegijų ir imunitetų 13 straipsnio 1 dalis neleidžia apmokestinti algų, darbo užmokesčių ir kitų atlyginimų, kuriuos Bendrijos moka savo pareigūnams ir kitiems tarnautojams, valstybėse narėse tik tuomet, kai Europos Bendrijos pasinaudoja savo apmokestinimo teise?
2. Ar Protokolo dėl Europos Bendrijų privilegijų ir imunitetų 16 straipsnio 2 dalis neleidžia apmokestinti algų, darbo užmokesčių ir kitų atlyginimų, kuriuos Bendrijos moka savo pareigūnams ir kitiems tarnautojams, valstybėse narėse tik tuomet, kai pareigūnas ar kitas tarnautojas minimas pranešime, nurodytame minėtame straipsnyje, ir ar šio straipsnio pagrindu priimtas pranešimas automatiškai leidžia valstybės narės mokesčių administravimo institucijoms taikyti nacionalines apmokestinimo taisykles šiame pranešime nenurodytiems pareigūnams ir kitiems tarnautojams bei tiems tarnautojams, kuriuos Europos Bendrijos laiko vietiniu personalu?

Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Vincenzo Manfredi prieš Lloyd Italico Assicurazioni

(Byla C-295/04)

(2004/C 251/05)

Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. liepos 13 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Vincenzo Manfredi prieš Lloyd Italico Assicurazioni.

Giudice di pace di Bitonto Teisingumo Teismo prašo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį draudimo bendrovių susitarimai arba suderinti veiksmai, kuriais abipusiškai pasikeičia informacija, suteikiant galimybę padidinti transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo poliso premijas, kuri nėra pateisinta rinkos sąlygomis, taip pat atsižvelgiant į kai kurių valstybių narių įmonių dalyvavimą susitarime ar suderintuose veiksmuose, yra negaliojantys?
- 2) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį trečiosioms šalims, turinčioms teisėtą svarbų interesą, yra suteikta teisė remtis šia Bendrijos teisės norma draudžiamo susitarimo ar suderintų veiksmų negaliojimu ir reikalauti patirtos žalos atlyginimo, esant priežastiniam ryšiui tarp susitarimo arba suderintų veiksmų ir žalos?
- 3) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį tokio ieškinio dėl žalos atlyginimo senatis pradedama skaičiuoti nuo susitarimo arba suderintų veiksmų sudarymo, ar nutraukimo dienos?
- 4) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį tuo atveju, kai nacionalinis teismas mano, kad žalos atlyginimas, kuris gali būti priteistas remiantis nacionaline teise, yra mažesnis, nei įmonės, kuri padarė žalą, iš draudžiamų susitarimų ar suderintų veiksmų gauta ekonominė nauda, jis taip pat turi savo iniciatyva paskirti bausmę - atlyginti nukentėjusiajai trečiajai šaliai papildomą žalą, siekdamas, kad atlygintina suma būtų didesnė nei įmonės, kuri padarė žalą, gauta nauda ir atgrasinti sudaryti EB sutarties 81 straipsnyje draudžiamus susitarimus arba suderintus veiksmus?

Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Antonio Cannito prieš Fondiaria Sai SPA

(Byla C-296/04)

(2004/C 251/06)

Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. liepos 13 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Antonio Cannito prieš Fondiaria Sai SPA.

Giudice di pace di Bitonto Teisingumo Teismo prašo atsakyti į šiuos prejudicinius klausimus:

- 1) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį draudimo bendrovių susitarimai arba suderinti veiksmai, kuriais abipusiškai pasikeičia informacija, suteikiant galimybę padidinti transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo poliso premijas, kuri nėra pateisinta rinkos sąlygomis, taip pat atsižvelgiant į kai kurių valstybių narių įmonių dalyvavimą susitarime ar suderintuose veiksmuose, yra negaliojantys?

- 2) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį trečiosioms šalims, turinčioms teisėtą svarbų interesą, yra suteikta teisė remtis šia Bendrijos teisės norma draudžiamo susitarimo ar suderintų veiksmų negaliojimu ir reikalauti patirtos žalos atlyginimo, esant priežastiniam ryšiui tarp susitarimo arba suderintų veiksmų ir žalos?
- 3) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį tokio ieškinio dėl žalos atlyginimo senatis pradedama skaičiuoti nuo susitarimo arba suderintų veiksmų sudarymo, ar nutraukimo dienos?
- 4) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį tuo atveju, kai nacionalinis teismas mano, kad žalos atlyginimas, kuris gali būti priteistas remiantis nacionaline teise, yra mažesnis, nei įmonės, kuri padarė žalą, iš draudžiamų susitarimų ar suderintų veiksmų gauta ekonominė nauda, jis taip pat turi savo iniciatyva paskirti bausmę - atlyginti nukentėjusiajai trečiajai šaliai papildomą žalą, siekdamas, kad atlygintina suma būtų didesnė nei įmonės, kuri padarė žalą, gauta nauda ir atgrasinti sudaryti EB sutarties 81 straipsnyje draudžiamus susitarimus arba suderintus veiksmus?

- 3) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį tokio ieškinio dėl žalos atlyginimo senatis pradedama skaičiuoti nuo susitarimo arba suderintų veiksmų sudarymo, ar nutraukimo dienos?
- 4) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį tuo atveju, kai nacionalinis teismas mano, kad žalos atlyginimas, kuris gali būti priteistas remiantis nacionaline teise, yra mažesnis, nei įmonės, kuri padarė žalą, iš draudžiamų susitarimų ar suderintų veiksmų gauta ekonominė nauda, jis taip pat turi savo iniciatyva paskirti bausmę - atlyginti nukentėjusiajai trečiajai šaliai papildomą žalą, siekdamas, kad atlygintina suma būtų didesnė nei įmonės, kuri padarė žalą, gauta nauda ir atgrasinti sudaryti EB sutarties 81 straipsnyje draudžiamus susitarimus arba suderintus veiksmus?

Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Pasqualina Murgolo prieš Assitalia Assicurazioni SPA

Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nicolò Tricarico prieš Assitalia Assicurazioni SPA

(Byla C-298/04)

(Byla C-297/04)

(2004/C 251/08)

(2004/C 251/07)

Giudice di pace di Bitonto 2004 m. birželio 30 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. liepos 13 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Nicolò Tricarico prieš Assitalia Assicurazioni SPA.

Giudice di pace di Bitonto (Italija) 2004 m. birželio 30 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. liepos 13 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Pasqualina Murgolo prieš Assitalia Assicurazioni SPA.

Giudice di pace di Bitonto prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

Giudice di pace di Bitonto Teisingumo Teismo prašo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį draudimo bendrovių susitarimai arba suderinti veiksmai, kuriais abipusiškai pasikeičia informacija, suteikiant galimybę padidinti transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo poliso premijas, kuri nėra pateisinta rinkos sąlygomis, taip pat atsižvelgiant į kai kurių valstybių narių įmonių dalyvavimą susitarime ar suderintuose veiksmuose, yra negaliojantys?
- 2) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį trečiosioms šalims, turinčioms teisėtą svarbų interesą, yra suteikta teisė remtis šia Bendrijos teisės norma draudžiamo susitarimo ar suderintų veiksmų negaliojimu ir reikalauti patirtos žalos atlyginimo, esant priežastiniam ryšiui tarp susitarimo arba suderintų veiksmų ir žalos?

- 1) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį draudimo bendrovių susitarimai arba suderinti veiksmai, kuriais abipusiškai pasikeičia informacija, suteikiant galimybę padidinti transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo poliso premijas, kuri nėra pateisinta rinkos sąlygomis, taip pat atsižvelgiant į kai kurių valstybių narių įmonių dalyvavimą susitarime ar suderintuose veiksmuose, yra negaliojantys?
- 2) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį yra neleidžiama taikyti nacionalinės teisės nuostatą tokią, kaip Italijos įstatymo 287/90 33 straipsnis, pagal kurią trečiosios šalys taip pat turi pateikti ieškinį dėl žalos, kilusios dėl Bendrijos ir nacionalinių nuostatų, susijusių su konkurencijai prieštaraujančiais susitarimais, pažeidimo atlyginimo kitame teisme nei tas, kurio jurisdikcijai paprastai priklauso panašūs ieškiniai, dėl ko žymiai padidėja bylinėjimosi išlaidos ir bylos nagrinėjimo laikas?

- 3) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį trečiosioms šalims, turinčioms teisėtą svarbų interesą, yra suteikta teisė remtis šia Bendrijos teisės norma draudžiamo susitarimo ar suderintų veiksmų negaliojimu ir reikalauti patirtos žalos atlyginimo, esant priežastiniam ryšiui tarp susitarimo arba suderintų veiksmų ir žalos?
- 4) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį tokio ieškinio dėl žalos atlyginimo senatis pradeda skaičiuoti nuo susitarimo arba suderintų veiksmų sudarymo, ar nutraukimo dienos?
- 5) Ar pagal EB sutarties 81 straipsnį tuo atveju, kai nacionalinis teismas mano, kad žalos atlyginimas, kuris gali būti priteistas remiantis nacionaline teise, yra mažesnis, nei įmonės, kuri padarė žalą, iš draudžiamų susitarimų ar suderintų veiksmų gauta ekonominė nauda, jis taip pat turi savo iniciatyva paskirti bausmę - atlyginti nukentėjusiajai trečiajai šaliai papildomą žalą, siekdamas, kad atlygintina suma būtų didesnė nei įmonės, kuri padarė žalą, gauta nauda ir atgrasinti sudaryti EB sutarties 81 straipsnyje draudžiamus susitarimus arba suderintus veiksmus?

vartotojas pateikia aiškų pareiškimą, t.y. sėkmingo apskundimo teisme atveju?

- 2) Ar iš minėtos Direktyvos nuostatos, kad sutartis ir toliau būtų šalims privaloma tomis sąlygomis, jei ji gali išlikti be nesąžiningų nuostatų, išplaukia, kad visa sutartis yra galiojanti, jei ji gali egzistuoti be nesąžiningų sąlygų, kai verslininko nustatytos nesąžiningos sąlygos pagal nacionalinėje teisėje numatytas sąlygas neprivalomos vartotojui, tačiau be šių nuostatų, esančių sudėtinė sutarties dalimi, verslininkas nebūtų sudaręs sutarties su vartotoju?
- 3) Ar Bendrijos teisės taikymo požiūriu svarbu, kad procesas pagrindinėje byloje buvo pradėtas iki Vengrijos Respublikos įstojimo į Europos Sąjungą, tačiau po nacionalinės teisės suderinimo su Direktyva?

(¹) OL L 95, p. 29.

Szombathelyi Városi Bíróság (Vengrija) 2004 m. birželio 10 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Ynos Kft. prieš János Varga

(Byla C-302/04)

(2004/C 251/09)

Szombathelyi Városi Bíróság (Vengrija) 2004 m. birželio 10 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. birželio 19 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Ynos Kft. prieš János Varga.

Szombathelyi Városi Bíróság (Vengrija) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB (¹) dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (toliau – Direktyva) 6 straipsnio 1 dalis, pagal kurią valstybės narės nustato, kad nesąžiningos sąlygos naudojamos sutartyje, kurią pardavėjas ar tiekėjas sudaro su vartotoju taip, kaip numatyta jų nacionalinės teisės aktuose, nebūtų privalomos vartotojui, aiškinama taip, kad šia nuostata gali remtis nacionalinės teisės nuostata, kaip Polgári Törvénykönyv (Vengrijos civilinis kodeksas, toliau – Ptk.) 209 straipsnio 1 dalis, taikoma nustačius nesąžiningą bendros sutarties sąlygos pobūdį ir pagal kurią nesąžiningos sąlygos yra neprivalomos vartotojui ne ipso iure, o tik tuomet, kai

Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone - Sezione 02 (Italija) 2004 m. liepos 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Banca Popolare FriulAdria spa prieš Agenzia Entrate Ufficio Pordenone

(Byla C-336/04)

(2004/C 251/10)

Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone - Sezione 02 (Italija) 2004 m. liepos 14 d. nutartimi kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo Sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 2 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Banca Popolare FriulAdria spa prieš Agenzia Entrate Ufficio Pordenone.

Commissione Tributaria Provinciale di Pordenone - Sezione 02 Teisingumo Teismo prašo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar 2001 m. gruodžio 11 d. Komisijos sprendimas Nr. 2002/581/EB (¹) (OL L 184, 2002 liepos 13 d., p. 27) yra negaliojantis ir neatitinkantis Bendrijos teisės ta apimtimi, kuria įstatymo Nr. 461/98 ir įstatyminio dekreto Nr. 153/99 nuostatos, susijusios su bankais, priešingai nei mano Komisija, yra suderinamos su bendrąja rinka arba, bet kuriuo atveju patenka į leidžiančių nukrypti nuostatų, numatytų EB sutarties 87 straipsnio 3 dalies b ir c punktuose, sritį?

2) Ypač, ar minėto sprendimo 4 straipsnis yra negaliojantis ir neatitinkantis Bendrijos teisės ta apimtimi, kuria Komisija

a) pažeidė pareigą atitinkamai motyvuoti, pagal EB sutarties 253 straipsnį ir (arba)

b) pažeidė teisėtų lūkesčių principą ir (arba)

c) pažeidė proporcingumo principą?

3) Bet kuriuo atveju, ar teisingas EB sutarties 87 ir kitų straipsnių, Reglamento (EB) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 14 straipsnio ir Bendrijos teisės bendrųjų principų, visų pirma, nurodytų pagrinduose, aiškinimas draudžia taikyti 2002 m. gruodžio 24 d. įstatyminio dekreto Nr. 282 1 straipsnį (pakeistas į 2003 m. vasario 21 d. įstatymą Nr. 27)?

⁽¹⁾ Sprendimas dėl Italijos suteiktos valstybės pagalbos bankams schemos.

⁽²⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999 nustatantis išsamias EB sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles, OL L 83, 1999 m. kovo 27 d., p. 1.

Consiglio di Stato (šeštas skyrius), posėdžiaujančios kaip teismas, 2004 m. vasario 24 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. prieš Ministero delle comunicazioni

(Byla C-339/04)

(2004/C 251/11)

Consiglio di Stato (Italija) 2004 m. vasario 24 d. kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 9 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Nuova società di telecomunicazioni S.p.a. prieš Ministero delle comunicazioni.

Consiglio di Stato prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

a) Ar Direktyvoje 97/13/EB ⁽¹⁾ numatytiems pagrindiniams principams neprieštarauja nacionalinė norma – pagal kurią viešąsias paslaugas teikiančios bendrovės, savo poreikiams ir atlygintinos koncesijos pagrindu anksčiau naudojusios telekomunikacijų tinklus, veiklai telekomunikacijų sektoriuje turi įsteigti atskirą bendrovę – nustatanti, kad atskira bendrovė, turinti licenciją teikti viešąsias paslaugas, privalo, net ir laikinai, mokėti papildomą mokestį dėl to, kad telekomunikacijų tinklu naudojasi patronuojanti bendrovė?

b) Ar Bendrijos teisei ir 2003 m. rugsėjo 18 d. Teisingumo Teismo penktos kolegijos sprendime pateiktam išaiškinimui neprieštarauja nacionalinė nuostata, pagal kurią (primename, taikomą laikinai) antro papildomo mokesčio, taikomo dėl veiklos patronuojančios bendrovės naudai, dydis yra proporcingas ankstesnio išimtinio režimo, kuriam būdingas atskyrimas tarp telekomunikacijų sistemų viešojo naudojimo ir privataus naudojimo koncesijų, sąlygomis patronuojančios bendrovės mokėtoms sumoms?

⁽¹⁾ 1997 m. balandžio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/13/EB dėl bendrųjų leidimų ir individualių licencijų išdavimo telekomunikacijų paslaugų srityje bendrųjų principų, OL L 117, 1997 5 7, p. 15–27.

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia (trečioji kolegija), 2004 m. gegužės 27 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą šio teismo nagrinėjamoje byloje Carbotermo s.p.a. prieš Comune di Busto Arsizio ir AGESP s.p.a.

(Byla C-340/04)

(2004/C 251/12)

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia 2004 m. gegužės 27 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 9 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Carbotermo s.p.a. prieš Comune di Busto Arsizio ir AGESP s.p.a..

Tribunale Amministrativo Regionale della Lombardia Teisingumo Teismo prašo atsakyti į šiuos klausimus:

1) Ar kuro, skirto pastatų, priklausančių savivaldybei ar esančių jos kompetencijoje, šildymo įrenginiams, tiekimo sutarties, taip pat susijusios su šių įrenginių, kurių tiekimo vertė yra didesnė, valdymu ir priežiūra, betarpiškas sudarymas su akcine bendrove, kurios visas kapitalas šiuo metu priklauso kitai akcinei bendrovei, kurios pagrindinė akcininkė (99,98 proc.) yra savivaldybė komitentė arba su įmone (AGESP), kuri nepriklauso tiesiogiai viešajai įstaigai, bet kitai bendrovei (AGESP Holding), kurios 99,98 proc. kapitalo šiuo metu priklauso viešajai įstaigai, neprieštarauja 1993 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvai 93/36/EEB dėl viešojo prekių pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ⁽¹⁾?

2) Ar direktyvos 93/38/EEB dėl subjektų, vykdančių savo veiklą vandens, energetikos, transporto ir telekomunikacijų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo ⁽²⁾ 13 straipsnis turi būti taikomas siekiant įvertinti sąlygą, pagal kurią įmonė, su kuria buvo betarpiškai sudaryta tiekimo sutartis, turi vykdyti didžiausią dalį savo veiklos kartu su įstaiga, kuriai ji priklauso, ir, ar ši sąlyga yra patenkinta, kai susijusi įmonė didžiausią savo apyvartos dalį vykdo kartu su viešąja įstaiga, kuriai ji priklauso, arba kai ji vykdo didžiausią savo apyvartos dalį minėtos įstaigos teritorijoje?

⁽¹⁾ OL L 199, p. 1.

⁽²⁾ OL L 199, p. 84.

Airijos Aukščiausiojo Teismo 2004 m. liepos 27 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Eurofood IFSC Ltd ir byloje dėl Įmonių įstatymų nuo 1963 m. iki 2003 m., Enrico Bondi prieš Bank of America N. A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement and Certificate/ Note holders

(Byla C-341/04)

(2004/C 251/13)

Airijos Aukščiausiasis Teismas 2004 m. liepos 27 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 9 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Eurofood IFSC Ltd ir byloje dėl Įmonių įstatymų nuo 1963 m. iki 2003 m., Enrico Bondi prieš Bank of America N. A., Pearse Farrell (the Official Liquidator), Director of Corporate Enforcement and Certificate/ Note holders.

Aukščiausiasis Teismas prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1) Kai kompetentingos jurisdikcijos Airijos teismui pateiktas prašymas dėl bankrutavusios įmonės likvidavimo, ir šis teismas iki nutarties dėl likvidavimo priėmimo priima nutartį, kuria paskiriamas laikinasis likvidatorius, turintis teisę valdyti įmonės turtą, tvarkyti įmonės reikalus, atidaryti banko sąskaitą ir paskirti advokatą, taip teisiškai apribojant įmonės direktorių teisę veikti, ar ši nutartis kartu su prašymo pateikimu yra sprendimas iškelti bankroto bylą 2000 m. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1346 ⁽¹⁾ 1 ir 2 straipsnių prasme?

2) Jeigu atsakymas į pirmą klausimą yra neigiamas, ar teismo prašymo dėl privalomo įmonės likvidavimo pateikimas Airijoje Aukštajam Teismui ir remiantis Airijos teisės nuostata (1963 m. Įmonių įstatymo 220 straipsnio 2 dalimi) reiškia bankroto bylos pradžią šio Reglamento prasme, laikantis nuomonės, kad įmonės likvidavimas prasideda prašymo pateikimo metu?

3) Ar minėto Reglamento 3 straipsnis, kartu su 16 straipsniu, reiškia, kad valstybės narės, išskyrus tą, kurioje yra įregistruota įmonės buveinė, ir tą, kurioje įmonė reguliariai tvarko savo administracinius reikalus trečiosioms šalims aiškiu būdu, bet kurioje bankroto byla yra iškelta, teismas turi teisę iškelti pagrindinę bankroto bylą?

4) Kai:

a) pagrindinės įmonės buveinė ir jos filialas yra dviejose skirtingose valstybėse narėse,

b) filialas reguliariai tvarko savo administracinius reikalus trečiosioms šalims aiškiu būdu ir visiškai bei reguliariai atsižvelgdamas į savo korporacinį tapatumą valstybėje narėje, kurioje yra jo įmonės buveinė ir

c) dėl turimų akcijų ir galimybės paskirti direktorius pagrindinė įmonė gali kontroliuoti ir iš tikrųjų kontroliuoja filialo politiką,

sprendžiant apie „pagrindinių turtinių interesų vietą“, ar lemiantys veiksniai yra tie, kurie nurodyti minėtame b punkte, ar, tie, kurie nurodyti minėtame c punkte?

5) Kai teismo ar administracinio sprendimo, kurį priimant buvo nesilaikyta asmenų teisės į teisingą procesą ir teisingą bylos nagrinėjimą, teisinės galios pripažinimas tų asmenų atžvilgiu akivaizdžiai prieštarauja valstybės narės viešajai tvarkai, ar ši valstybė narė, remdamasi pirmiau nurodyto Reglamento 17 straipsniu, privalo pripažinti kitos valstybės narės teismo sprendimą, reiškiantį bankroto bylos pradėjimą įmonei, kai pirmosios valstybės narės teismas yra įsitikinęs, kad svarstomas sprendimas buvo priimtas nepaisant šių principų, ir ypač, kai pareiškėjas antroje valstybėje narėje, nepaisydamas prašymų ir priešingai antrosios valstybės narės teismo nutarčiai, atsisakė pateikti tinkamai pagal pirmosios valstybės narės teisę paskirtam laikinajam įmonės likvidatoriui bet kokius esminius dokumentus, pagrindžiančius jo pareiškimą?

⁽¹⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1346/2000 dėl bankroto bylų, (OL L 160, 2000 6 30, p. 1)

Oberster Gerichtshof (Austrija) 2004 m. liepos 21 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Sachen Land Oberösterreich prieš ČEZ, a.s.

(Byla C-343/04)

(2004/C 251/14)

Oberster Gerichtshof (Austrija) 2004 m. liepos 21 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 10 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Sachen Land Oberösterreich prieš ČEZ, a.s..

Oberster Gerichtshof prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar 1968 m. rugsėjo 27 d. Konvencijos dėl jurisdikcijos ir teismų sprendimų civilinėse ir komercinėse bylose vykdymo 16 straipsnio 1 punkto a papunktyje įtvirtinta formuluotė „Ieškiniai, kurių objektas yra daiktinės teisės į nekilnojamąjį turtą...“ aiškinama taip, kad ji taikoma (prevenciniams) ieškiniams, kuriais pagal Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch (ABGB) (Austrijos civilinis kodeksas) 364 straipsnio 2 dalį siekiama uždrausti kenksmingų medžiagų poveikį iš kaimyninėje valstybėje – kuri nėra Europos Sąjungos narė – esančio žemės sklypo (in casu: Čekijos Respublikoje esančios atominės jėgainės skleidžiamas jonizuojantis spinduliavimas) nekilnojamam turtui, kurio savininkas yra ieškovas?

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 2004 m. liepos 14 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje The Queen International Air Transport Association prieš Department for Transport ir European Low Fares Airline Association ir Hapag-Lloyd Express GmbH prašymu prieš Department for Transport

(Byla C-344/04)

(2004/C 251/15)

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) 2004 m. liepos 14 d. kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 12 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Air Transport Association prieš Department for Transport ir European Low Fares Airline Association ir Hapag-Lloyd Express GmbH prieš Department for Transport.

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1. Ar Reglamento Nr. 261/2004⁽¹⁾ 6 straipsnis yra negaliojantis dėl to, kad jis yra nesuderinamas su Konvencija dėl tam tikrų tarptautinio vežimo oru taisyklių suvienodinimo, žinoma kaip 1999 m. Monrealio konvencija, ir ypač su

1999 m. Monrealio konvencijos 19, 22 ir 29 straipsniais, ir, ar jis (kartu su bet kuriais kitais susijusiais veiksniais) daro poveikį viso Reglamento galiojimui?

2. Ar svarstant Taikinimo komiteto parengtą projektą Reglamento 5 straipsnis buvo pakeistas todėl, kad jis neatitinka EB sutarties 251 straipsnyje nustatytų procedūrinių reikalavimų, ir, jei taip, ar Reglamento 5 straipsnis yra negaliojantis, bei, jei taip, ar jis (kartu su bet kuriais kitais susijusiais veiksniais) daro poveikį viso Reglamento galiojimui?
3. Ar Reglamento Nr. 261/2004 5 ir 6 straipsniai (ar jų dalys) yra negaliojantys, nes jie yra nesuderinami su teisinio tikrumo principu, ir, jei taip, ar jų negaliojimas daro poveikį (kartu su bet kuriais kitais susijusiais veiksniais) viso Reglamento galiojimui?
4. Ar Reglamento Nr. 261/2004 5 ir 6 straipsniai (ar jų dalys) yra negaliojantys, kadangi jie yra visiškai tinkamai nepagrįsti, ir, jei taip, ar jų negaliojimas daro poveikį (kartu su bet kuriais kitais susijusiais veiksniais) viso Reglamento galiojimui?
5. Ar Reglamento Nr. 261/2004 5 ir 6 straipsniai (ar jų dalys) yra negaliojantys, nes jie nesuderinami su proporcingumo principu, taikytinu kiekvienai Bendrijos priemonei, ir, jei taip, ar jų negaliojimas daro poveikį (kartu su bet kuriais kitais susijusiais veiksniais) viso Reglamento galiojimui?
6. Ar Reglamento Nr. 261/2004 5 ir 6 straipsniai (ar jų dalys) yra negaliojantys, nes jie yra diskriminuojantys, ypač antrojo ieškovo narių atžvilgiu dėl to, kad jie yra savavališki ir objektyviai nepateisinami, ir, jei taip, ar jų negaliojimas daro poveikį (kartu su bet kuriais kitais susijusiais veiksniais) viso Reglamento galiojimui?
7. Ar Reglamento 7 straipsnis (ar jo dalis) yra niekinis arba negaliojantis, nes apibrėžtos atsakomybės taikymas skrydžio atšaukimo atveju dėl priežasčių, kurių negalima pateisinti ypatingomis aplinkybėmis, neatitinka proporcingumo standartų, taikytinų kiekvienai Bendrijos priemonei, ar yra tinkamai nepagrįstas, ir, jei taip, ar jo negaliojimas daro poveikį (kartu su bet kuriais kitais susijusiais veiksniais) viso Reglamento galiojimui?

8. Tuo atveju, kai nacionalinis teismas yra leidęs paduoti jam ieškinį, kuriame keliamas klausimas dėl Bendrijos teisės akto galiojimo, ir kurį teismas laiko ginčytinu bei nepagrįstu, ar egzistuoja kokie nors Bendrijos teisės principai, nustatantys tam tikrą kriterijų, kurį nacionalinis teismas turėtų taikyti sprendžiamas, ar pagal EB sutarties 234 straipsnio 2 dalį perduoti klausimus dėl galiojimo spręsti Europos Teisingumo Teismui?

⁽¹⁾ 2004 m. vasario 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 261/2004, nustatantis bendras kompensavimo ir pagalbos keleiviams taisykles atsisakymo vežti arba skrydžių atšaukimo arba atidėjimo ilgam laikui atveju, panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 295/91 (Tekstas svarbus EEE) – Bendras pranešimas (OJ L 46, 17.02.2004, p. 1).

Bundesfinanzhof (Vokietija) 2004 m. gegužės 26 d. nutarimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Robert Hans Conijn prieš Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt

(Byla C-346/04)

(2004/C 251/16)

Bundesfinanzhof 2004 m. gegužės 26 d. nutarimi kreipėsi į Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugpjūčio 12 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje Robert Hans Conijn prieš Finanzamt Hamburg-Mitte-Altstadt.

Bundesfinanzhof prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šį klausimą:

Ar tai, kad valstybėje narėje ribotai apmokestinamas kitos valstybės narės subjektas, priešingai negu neribotai apmokestinamas subjektas, negali iš bendrų savo pajamų atimti išlaidų mokesčių konsultacijoms kaip ypatingų išlaidų, neprieštarauja Europos Bendrijų sutarties 52 straipsniui?

Association Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti 2004 m. rugpjūčio 17 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. birželio 7 d. nutarties byloje T-333/02 Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti prieš Europos Sąjungos Tarybą, palaikomą Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės

(Byla C-354/04 P)

(2004/C 251/17)

2004 m. rugpjūčio 17 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pateiktas Association Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti, atstovaujamų advokato D. Rouget, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antrosios kolegijos) 2004 m. birželio 7 d. nutarties byloje T-333/02 Gestoras Pro Amnistia, J. M. Olano Olano, J. Zelarain Errasti prieš Europos Sąjungos Tarybą, palaikomą Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės.

Pareiškėjai Teisingumo Teismo prašo:

- 1) pripažinti, kad pateiktas apeliacinis skundas pagrįstas, ir panaikinti ginčijamą nutartį;
- 2) priimti galutinį sprendimą šioje byloje pagal Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį ir patenkinti pareiškėjų reikalavimus, pateiktus pirmoje instancijoje, t. y. priteisti iš Tarybos sumokėti 1 000 000 eurų kompensaciją Association Pro Amnistia ir 100 000 eurų kompensaciją

kitiems dviems pareiškėjams – Juan Mari Olano Olano ir Julen Zelarain Perrasti. Nuo Teisingumo Teismo sprendimo dienos iki šių sumų sumokėjimo dienos skaičiuojami 4,5 proc. per metus dydžio delspinigiai. Priteisti iš Tarybos apmokėti savo ir pareiškėjų bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Bendrijos teismai turi jurisdikciją nagrinėti prašymus dėl žalos, patirtos dėl asociacijos pareiškėjos įtraukimo į asmenų, grupių ar organizacijų sąrašą, sudarytą pagal kovą su terorizmu reglamentuojančius teisės aktus, atlyginimo.

Šios jurisdikcijos teisinis pagrindas šiuo atveju bendrai nustatytas 2001 m. gruodžio 18 d. Tarybos deklaracijoje, Tarybos sprendimo 2003/48/TVR⁽¹⁾ aštuntoje konstatuojamoje dalyje ir ES sutarties 6 straipsnyje. Iš esmės, priimdama Bendrąją poziciją 2001/931/BUSP⁽²⁾ 2001 m. gruodžio 18 d. Taryba pareiškė, kad „dėl klaidos, susijusios su įvardytais asmenimis, grupėmis ar organizacijomis, nukentėjusi šalis turi teisę kreiptis į teismą dėl žalos atlyginimo“. Be to, teisė į veiksmingą teisinę gynybą nuo žalingos institucijų veiklos yra viena iš pagrindinių teisių Europos Sąjungoje ir todėl šią teisę nustatančios nuostatos turi būti aiškinamos plačiąja prasme, siekiant patenkinti šiai bylai taikytinus EŽTK 1 straipsnio, 6 straipsnio 1 dalies ir 13 straipsnio reikalavimus.

Dėl žalos buvimo: asociacijos pareiškėjos įtraukimas į ginčijamą sąrašą reiškia, kad asociacija yra kaltinama terorizmu, todėl labai kenkia jos geram vardui ir varžo jos saviraiškos laisvę. Taip pat jos įtraukimas į sąrašą kenkia kitų dviejų pareiškėjų, asociacijos atstovų, geram vardui, varžo jų saviraiškos laisvę, asociacijos laisvę ir privatų gyvenimą. Dėl priežastinio Tarybos veiklos ir patirtos žalos ryšio: žala pareiškėjų geram vardui yra tiesioginis neišvengiamas asociacijos įtraukimo į minėtą sąrašą padarinys.

Galiausiai, Taryba neteisėtai panaudojo Europos Sąjungos veiklos sričių padalijimą į tris ramsčius. Taryba rinkdamasi teisinį pagrindą vadovavosi savanauđiais motyvais, t. y. siekiu išvengti Parlamento, Ombudsmeno ir Teisingumo Teismo kontrolės ir tokiu būdu neleido suinteresuotiems asmenims pasinaudoti teise į veiksmingą teisinę gynybą ir konkrečiai pareikšti ieškinį dėl patirtos žalos atlyginimo. Tokie veiksmai pažeidžia procedūrą.

⁽¹⁾ 2002 m. gruodžio 19 d. Tarybos sprendimas 2003/48/TVR dėl policijos ir teismų bendradarbiavimo kovojant su terorizmu konkrečių priemonių įgyvendinimo pagal Bendrosios pozicijos 2001/931/BUSP 4 straipsnį (OL L 16, 2003 1 22, 68 p.)

⁽²⁾ 2001 m. gruodžio 27 d. Tarybos bendroji pozicija dėl konkrečių priemonių taikymo kovojant su terorizmu (OL L 344, 2001 12 28, 93 p.)

Association SEGI, A. Zubimendi Izaga, A. Galarraga 2004 m. rugpjūčio 17 d. pateiktas apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) 2004 m. birželio 7 d. nutarties byloje T-338/02 Association SEGI, A. Zubimendi Izaga ir A. Galarraga prieš Europos Sąjungos Tarybą, palaikomą Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės

(Byla C-355/04 P)

(2004/C 251/18)

2004 m. rugpjūčio 17 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Association SEGI, A. Zubimendi Izaga ir A. Galarraga apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (antroji kolegija) 2004 m. birželio 7 d. nutarties byloje T-338/02 Association SEGI, A. Zubimendi Izaga ir A. Galarraga prieš Europos Sąjungos Tarybą, palaikomą Ispanijos Karalystės ir Jungtinės Karalystės.

Pareiškėjas Teisingumo Teismo prašo:

1. Pripažinti apeliacinį skundą pagrįstu ir panaikinti skundžiamą nutartį.
2. Pagal Protokolo dėl Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnį, pačiam paskelbti galutinį bylos sprendimą ir patenkinti Pirmosios instancijos teisme pareikštus pareiškėjų reikalavimus, tai yra, priteisti iš Tarybos sumokėti Association SEGI 1 000 000 eurų dydžio, o kitiems dviems pareiškėjams, Aritz Zubimendi Izaga ir Aritz Galarraga, kiekvienam sumokėti po 100 000 eurų dydžio kompensaciją. Nuo Teisingumo Teismo sprendimo priėmimo dienos iki sumokėjimo dienos nuo šių sumų bus skaičiuojamos 4,5 % dydžio metinės palūkanos. Taryba padengs savo pačios bei pareiškėjų patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Teisiniai ir pagrindiniai argumentai yra tokie patys, kaip byloje C-354/04 P.

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. rugpjūčio 27 d. paduotas apeliacinis skundas dėl 2004 m. birželio 10 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) sprendimo sujungtose bylose T-153/01 ir T-323/01 M. Alvarez Moreno prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-373/04 P)

(2004/C 251/19)

2004 m. rugpjūčio 27 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo gautas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos F. Clotuche-Duvieusart ir D. Martin, apeliacinis skundas dėl Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo (penktoji kolegija) 2004 m. birželio 10 d. sprendimo sujungtose bylose T-153/01 ir T-323/01 M. Alvarez Moreno prieš Europos Bendrijų Komisiją.

Apeliantas Teisingumo Teismo prašo:

1. panaikinti Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą byloje T-323/01;
2. pripažinti ieškinį byloje T-323/01 nepriimtiniu;
3. subsidariai, pagal Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 61 straipsnį šioje byloje ir byloje T-323/01 atmesti ieškinius kaip nepagrįstus;
4. priteisti iš M. Alvarez Moreno bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas ir nurodyti padengti savo bylinėjimosi išlaidas byloje T-323/01.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

M. Alvarez Moreno pareikštas ieškinys byloje T-323/01 turėtų būti pripažintas nepriimtiniu. Reikia pripažinti, kad Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas padarė teisinę klaidą 2001 m. vasario 23 d. laišką kvalifikuodamas kaip „sprendimą“ ir pripažindamas jį aktu, dėl kurio buvo pateiktas skundas. Visų pirma, pareiškėjo Komisijai adresuotame laiške nėra prašymo priimti sprendimą pagal Tarybos nuostatų 90 straipsnį, o tiksliai pateiktas prašymas nurodyti teisinį pagrindą, kuriuo remiantis Komisija nepriėmė į darbą vertėjų, vyresnių nei 65 m. Todėl atsakymas į šį laišką neturėjo būti laikomas pagrindu pateikti skundą tos pačios nuostatos prasme. Be to, 2001 m. vasario 23 d. laiškas bet kuriuo atveju nėra joks privalomą teisinį poveikį turintis Komisijos sprendimas, darantis poveikį pareiškėjo interesams, pakeičiant žymiai jo teisinę padėtį.

Dėl esmės, Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas, padarė klaidą teisės požiūriu, viena vertus, pripažindamas, kad RAA (nuostatai dėl kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų) 74 straipsnis netaikomas pagal RAA 78 straipsnio trečią pastraipą laikinai priimtiems į darbą tarnautojams, kita vertus, įvertindamas, kad laikinai priimtų į darbą vertėjų žodžiu darbas reglamentuojamas pagal 1999 m. liepos 13 d. Europos Parlamento biuro priimtas RIAS (laikinai priimtų į darbą vertėjų žodžiu taisyklės), kurias, kuriose reglamentuojamas ir tarnybos pabaigos klausimas. Galiausiai, RAA 78 straipsnio trečioje pastraipoje, pagal kurią leidžiama laikinai priimtų į darbą vertėjų žodžiu darbo sutartis sudaryti pagal specialias taisykles, nagrinėjami išimtinai priėmimo į darbą ir darbo užmokesčio klausimai ir neminimas tarnybos pabaigos klausimas, kurį reglamentuoja RAA 74 straipsnis, kuriame numatoma amžiaus riba. Todėl dėl sutarčių, kurių galiojimas apribojamas tam tikromis dienomis, Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismas ginčijame sprendime suklydo manydamas, kad tarnybos pabaiga yra priėmimo į darbą sąlyga ir nustatydamas RAA nenumatytą skirtumą tarp kelių dienų ir ilgesnio laikotarpio sutarčių. Be to, net pripažinus, kad laikinai priimtų į darbą

vertėjų žodžiu tarnybos pabaigos klausimas turėtų būti reglamentuojamas pagal RIAS, jose nėra jokios amžiaus ribą aiškiai nustatančios nuostatos. Taigi, jei RIAS nėra nuostatų, reglamentuojančių šį klausimą, taikomas RAA ir jų 74 straipsnis.

Bylos C-55/04 ⁽¹⁾ išbraukimas iš registro

(2004/C 251/20)

Europos Bendrijų Teisingumo Teismo pirmininkas 2004 m. liepos 15 d. nutartimi nurodė išbraukti iš registro bylą C-55/04 Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką.

⁽¹⁾ OL C 71, 2004 3 20.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISIMAS**Pirmosios instancijos teismo pirmininko rinkimai**

(2004/C 251/21)

2004 m. rugsėjo 8 d. Pirmosios instancijos teismas pagal Darbo reglamento 7 straipsnį Pirmosios instancijos teismo pirmininku laikotarpiui nuo 2004 m. rugsėjo 8 d. iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. išrinko teisėją Bo Vesterdorf.

Kolegijų pirmininkų rinkimai

(2004/C 251/22)

2004 m. rugsėjo 10 d. ir 13 d. Pirmosios instancijos teismas pagal Darbo reglamento 15 straipsnį laikotarpiui nuo 2004 m. rugsėjo 10 d. iki 2007 m. rugpjūčio 31 d. penkių teisėjų kolegijų pirmininkais išrinko M. Jaeger, J. Pirrung, M. Vilaras ir H. Legal ir laikotarpiui nuo 2004 m. rugsėjo 13 d. iki 2005 m. rugsėjo 30 d. trijų teisėjų kolegijų pirmininkais – M. Jaeger, J. Pirrung, M. Vilaras, H. Legal ir J. D. Cooke.

Teisėjų paskyrimas į kolegijas

(2004/C 251/23)

2004 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismas nusprendė sudaryti laikotarpiui nuo 2004 m. rugsėjo 13 d. iki 2005 m. rugsėjo 30 d. penkias penkių teisėjų kolegijas ir penkias trijų teisėjų kolegijas ir į jas paskirti teisėjus taip:

pirmoji išplėstinė penkių teisėjų kolegija:

pirmininkas B. Vesterdorf, teisėjai J. D. Cooke, R. García-Valdecasas, I. Labucka ir V. Trstenjak;

pirmoji trijų teisėjų kolegija:

kolegijos pirmininkas J. D. Cooke, teisėjai R. García-Valdecasas, I. Labucka, V. Trstenjak;

antroji išplėstinė penkių teisėjų kolegija:

kolegijos pirmininkas J. Pirrung, teisėjai A. W. H. Meij, N. J. Forwood, I. Pelikánová ir S. S. Papasavvas;

antroji trijų teisėjų kolegija:

kolegijos pirmininkas J. Pirrung,

a) teisėjai A. W. H. Meij ir Pelikánová;

b) teisėjai N. J. Forwood ir S. S. Papasavvas;

trečioji išplėstinė penkių teisėjų kolegija:

kolegijos pirmininkas M. Jaeger, teisėjai V. Tiili, J. Azizi, E. Cremona ir O. Czúcz;

trečioji trijų teisėjų kolegija:

kolegijos pirmininkas M. Jaeger,

a) teisėjai V. Tiili ir O. Czúcz;

b) teisėjai J. Azizi ir E. Cremona;

ketvirtoji išplėstinė penkių teisėjų kolegija:

kolegijos pirmininkas H. Legal, teisėjai P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wyszniowska-Bialecka ir V. Vadapalas;

ketvirtoji trijų teisėjų kolegija:

kolegijos pirmininkas H. Legal,

a) teisėjai P. Lindh ir V. Vadapalas;

b) teisėjai P. Mengozzi ir I. Wyszniowska-Bialecka;

penktoji išplėstinė penkių teisėjų kolegija:

kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai M. E. Martins Ribeiro, F. Dehousse, D. Šváby ir K. Jürimäe;

penktoji trijų teisėjų kolegija:

kolegijos pirmininkas M. Vilaras,

a) teisėjos M. E. Martins Ribeiro ir K. Jürimäe;

b) teisėjai F. Dehousse ir D. Šváby.

Pirmoje trijų teisėjų kolegijoje teisėjai, kurie su kolegijos pirmininku sudarys trijų teisėjų kolegiją, yra skiriami eilės tvarka pagal Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 6 straipsnį numatytą vyresniškumą, nepažeidžiant bylų ryšio. Antroje ir penktoje trijų teisėjų kolegijose kolegijos pirmininkas posėdžiaus su a punkte nurodytais teisėjais arba su b punkte nurodytais teisėjais pagal sudėtį, kuriai priklauso teisėjas pranešėjas. Bylose, kuriose kolegijos pirmininkas yra teisėjas pranešėjas, kolegijos pirmininkas posėdžiaus su vienos ar kitos iš šių sudėčių teisėjais pakaitomis pagal bylų įregistravimą, nepažeidžiant bylų ryšio.

Bylos, kurių teisėjas pranešėjas yra paskirtas į kitą kolegiją po kolegijų sudėties pakeitimo, nuo 2004 m. rugsėjo 13 d. yra perduodamos kolegijai, kuriai priklauso teisėjas pranešėjas nuo šios datos.

Bylų, kuriose iki 2004 m. rugsėjo 13 d. rašytinė proceso dalis buvo baigta ir įvyko arba buvo nustatytas posėdis žodinėje proceso dalyje, pastarajai proceso daliai, svarstymui ir sprendimo priėmimui išlieka ankstesnės sudėties kolegijos.

Didžiosios kolegijos sudėtis

2004 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismas pagal Darbo reglamento 10 straipsnio 1 dalį nusprendė, kad laikotarpiui nuo 2004 m. rugsėjo 13 d. iki 2005 m. rugsėjo 30 d. didžiąją kolegiją sudaro pirmininkas B. Vesterdorf, kolegijų pirmininkai M. Jaeger, J. Pirrung, M. Vilaras, ir H. Legal, išplėstinės kolegijos teisėjai, kurie būtų turėję nagrinėti bylą, jei ji būtų buvusi paskirta penkių teisėjų kolegijai, bei kiti keturi teisėjai, paskirti Pirmosios instancijos teismo pirmininko eilės tvarka iš kiekvienos kitos kolegijos teisėjų, atsižvelgiant į jų vyresniškumą pagal pareigų ėjimo trukmę kolegijose, į kurias jie paskirti, kaip numatyta Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 6 straipsnyje.

Bylų, kuriose iki 2004 m. gegužės 13 d. rašytinė proceso dalis buvo baigta ir įvyko arba buvo nustatytas posėdis žodinėje proceso dalyje dalyvaujant didžiajai kolegijai, pastaroji žodinei proceso daliai, svarstymui ir sprendimo priėmimui išlieka ankstesnės sudėties.

Plenarinis posėdis

2004 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismas pagal Darbo reglamento 32 straipsnio 1 dalies antros pastraipą nusprendė, kad įteigti pagal 17 straipsnį paskyrus generalinį advokatą Pirmosios instancijos teismo plenariniame posėdyje dalyvauja lyginis skaičius teisėjų, iš anksto nustatyta eilės tvarka, pagal kurią Pirmosios instancijos teismo pirmininkas nurodo teisėją, kuris nedalyvaus bylos sprendime, yra atvir-
kstinė vyresniškumo pagal pareigų ėjimo trukmę, kaip numatyta Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 6 straipsnyje, tvarka, išskyrus tuos atvejus, kai teisėjas, kuris tokiu būdu buvo paskirtas, yra teisėjas pranešėjas. Pastaruoju atveju bus nurodytas artimiausias jam pagal vyresniškumą teisėjas.

Pirmosios instancijos teismo pirmininką pakeičiančio teisėjo, turinčio teisę laikinąsias apsaugos priemones, paskyrimas

2004 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismas pagal Darbo reglamento 106 straipsnį nusprendė, kad laikotarpiui nuo 2004 m. rugsėjo 13 d. iki 2005 m. rugsėjo 30 d. Pirmosios instancijos teismo pirmininko nebuvimo arba negalėjimo dalyvauti atveju, jį pakeičia teisėjas R. García-Valdecasas, turintis teisę taikyti laikinąsias apsaugos priemones.

Bylų priskyrimo kolegijoms kriterijai

2004 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismas pagal Darbo reglamento 12 straipsnį laikotarpiui nuo 2004 m.

rugsėjo 13 d. iki 2005 m. rugsėjo 30 d. nustatė šiuos bylų priskyrimo kolegijoms kriterijus:

1. Gavus ieškinį, nepažeidžiant vėlesnio Darbo reglamento 14 ir 51 straipsnių taikymo, bylos priskiriamos trijų teisėjų kolegijoms.
2. Bylos yra paskirstomos kolegijoms remiantis keturiomis atskiromis eilės tvarkomis, nustatytomis pagal bylų užregistravimą sekretoriate:
 - byloms dėl konkurencijos taisyklių, taikomų įmonėms; valstybės pagalbos taisyklių; taisyklių, susijusių su prekybos apsaugos priemonėmis, įgyvendinimo;
 - byloms, iškeltoms pagal EB sutarties 236 straipsnį ir EAEB 152 straipsnį;
 - su intelektinės nuosavybės teisėmis susijusioms byloms, numatytoms Darbo reglamento 130 straipsnio 1 dalyje;
 - visoms kitoms byloms.

Taikant šias eilės tvarkas, pirmoji kolegija neišskaitoma kas penktą kartą.

Pirmosios instancijos teismo pirmininkas, siekiant kad būtų atsižvelgta į tam tikrų bylų ryšį arba kad būtų užtikrintas tolygus darbo krūvio padalijimas, gali nukrypti nuo šių eilės tvarkų.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO

SPRENDIMAS

2004 m. balandžio 29 d.

Sujungtose bylose T-236/01, T-239/01, T-244/01 – T-246/01, T-251/01 ir T-252/01 Tokai Carbon Co. Ltd ir kt. prieš Europos Bendrijų Komisiją⁽¹⁾

*(Konkurencija — Kartelinis susitarimas — Grafito elektrodų rinka — Kainų nustatymas ir rinkų pasidalijimas — Pini-
ginės baudos apskaičiavimas — Sankcijų sudėjimas — Pini-
ginių baudų apskaičiavimo rekomendacijos — Taikomumas
— Pažeidimo sunkumas ir trukmė — Sunkinančios aplin-
kybės — Lengvinančios aplinkybės — Mokumas — Bendra-
darbiavimas administracinio proceso metu — Mokėjimo
sąlygos)*

(2004/C 251/24)

(Bylos kalbos: vokiečių ir anglų)

Bylose T-236/01, T-239/01, T-244/01 – T-246/01, T-251/01 ir T-252/01 Tokai Carbon Co. Ltd, įsteigta Tokijuje (Japonija), pradžioje atstovaujama advokatų G. Van Gerven, T. Franchoo ir M. De Grave, vėliau G. Van Gerven ir T. Franchoo, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, SGL Carbon AG,

įsteigta Vysbadene (Vokietija), atstovaujama advokatų M. Klusmann, F. Wiemer ir C. Canenbley, Nippon Carbon Co. Ltd, įsteigta Tokijuje (Japonija), atstovaujama advokato H. Gilliams, Showa Denko KK, įsteigta Tokijuje (Japonija), atstovaujama advokatų M. Dolmans, P. Werdmuller ir solicitor J. Temple-Lang, GrafTech International Ltd, buvusi UCAR International Inc., įsteigta Vilmingtone, Delavaro valstijoje (Jungtinės Amerikos Valstijos), atstovaujama QC K. Lasok ir barrister B. Hartnett, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, SEC Corp., įsteigta Amagasaki, Hyogo (Japonija), atstovaujama advokato K. Platteau, The Carbide/Graphite Group Inc., įsteigta Pitsburge (Jungtinės Amerikos Valstijos), pradžioje atstovaujama advokatų M. Seimetz ir J. Brücher, vėliau advokato P. Grund, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą W. Mölls ir P. Hellström, byloje T-246/01 – W. Wils, byloje T-239/01 – advokato H.-J. Freund ir bylose T-244/01, T-246/01, T-251/01 ir T-252/01 – barrister J. Flynn ir barrister C. Kilroy, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl ieškinių, kuriais prašoma visiškai ar iš dalies panaikinti 2001 m. liepos 18 d. Komisijos sprendimą 2002/271/EB, priimtą procedūroje pagal EB sutarties 81 straipsnį ir EEE sutarties 53 straipsnį – Byla COMP/E-1/36490 – Grafito elektrodai (OL 2002, L 1000, p. 1), Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija), susidedantis iš pirmininko N. J. Forwood, teisėjų J. Pirrung ir A. W. H. Meij; sekretorius: administratorius J. Plingers, 2004 m. balandžio 29 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

1) Byloje T-236/01, Tokai Carbon/Komisija:

— Nustatyti 12 276 000 eurų pagal Sprendimo 2002/271 3 straipsnį pareiškėjo mokėtinos baudos dydį.

— Atmesti likusią ieškinio dalį.

— Kiekviena šalis apmoka pusę savo ir pusę kitos šalies išlaidų.

2) Byloje T-239/01, SGL Carbon/Komisija:

— Nustatyti 69 114 000 eurų pagal Sprendimo 2002/271 3 straipsnį pareiškėjo mokėtinos baudos dydį.

— Atmesti likusią ieškinio dalį.

— Pareiškėjas apmoka septynis aštuntadalius savo išlaidų ir septynis aštuntadalius Komisijos išlaidų; Komisija apmoka vieną aštuntadalį savo išlaidų ir vieną aštuntadalį pareiškėjo išlaidų.

3) Byloje T-244/01, Nippon Carbon/Komisija:

— Nustatyti 6 274 000 eurų pagal Sprendimo 2002/271 3 straipsnį pareiškėjo mokėtinos baudos dydį.

— Atmesti likusią ieškinio dalį.

— Kiekviena šalis apmoka pusę savo ir pusę kitos šalies išlaidų.

4) Byloje T-245/01, Showa Denko/Komisija:

— Nustatyti 10 440 000 eurų pagal Sprendimo 2002/271 3 straipsnį pareiškėjo mokėtinos baudos dydį.

— Atmesti likusią ieškinio dalį.

— Pareiškėjas apmoka tris penktadalius savo išlaidų ir tris penktadalius Komisijos išlaidų; Komisija apmoka du penktadalius savo išlaidų ir du penktadalius pareiškėjo išlaidų.

5) Byloje T-246/01, GrafTech International, buvusi UCAR International/Komisija:

— Nustatyti 42 050 000 eurų pagal Sprendimo 2002/271 3 straipsnį pareiškėjo mokėtinos baudos dydį.

— Atmesti likusią ieškinio dalį.

— Pareiškėjas apmoka keturis penktadalius savo išlaidų ir keturis penktadalius Komisijos išlaidų; Komisija apmoka vieną penktadalį savo išlaidų ir vieną penktadalį pareiškėjo išlaidų.

6) Byloje T-251/01, SEC Corporation/Komisija:

— Nustatyti 6 138 000 eurų pagal Sprendimo 2002/271 3 straipsnį pareiškėjo mokėtinos baudos dydį.

— Atmesti likusią ieškinio dalį.

— Kiekviena šalis apmoka pusę savo ir pusę kitos šalies išlaidų.

7) Byloje T-252/01, The Carbide/Graphite Group/Komisija:

— Nustatyti 6 480 000 eurų pagal Sprendimo 2002/271 3 straipsnį pareiškėjo mokėtinos baudos dydį.

— Atmesti likusią ieškinio dalį.

— Pareiškėjas apmoka tris penktadalius savo išlaidų ir tris penktadalius Komisijos išlaidų; Komisija apmoka du penktadalius savo išlaidų ir du penktadalius pareiškėjo išlaidų.

(¹) OL C 17, 2002 1 19.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO SPRENDIMAS

2004 m. liepos 20 d.

Byloje T-311/02 Vitaly Lissotschenko ir Joachim Hentze prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Paraiška žodiniam prekių ženklui LIMO — Absoliutūs atmetimo pagrindai — Reglamentas (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai)

(2004/C 251/25)

(Bylos kalba: vokiečių)

Byloje T-311/02 Vitaly Lissotschenko, gyvenantis Dortmunde (Vokietija) ir Joachim Hentze, gyvenantis Werle (Vokietija), atstovaujami advokato B. Hein, prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) (atstovai: J. Weberndörfer ir G. Schneider) dėl ieškinio, pareikšto dėl 2002 m. liepos 31 d. VRDT Apeliacinės tarybos antrosios kolegijos sprendimo (byloje R 363/2000-2) dėl žodinio žymens LIMO įregistravimo prekių ženklu, Pirmosios instancijos teismas (pirmoji kolegija), susidedantis iš pirmininko B. Vesterdorf, teisėjų P. Mengozzi ir M. E. Martins Ribeiro; sekretorė: administratorė D. Christensen, 2004 m. liepos 20 d. priėmė sprendimą, kurio rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti ieškinį.
- 2) Priteisti iš pareiškėjų bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 305, 2002 12 7.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2004 m. birželio 28 d.

Byloje T-342/99 DEP Airtours plc prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Bylinėjimosi išlaidų nustatymas — Solicitors ir barristers atlyginimai — Ekonomistų atlyginimai — Išlaidos PVM)

(2004/C 251/26)

(Bylos kalba: anglų)

Byloje T-342/99 DEP Airtours plc, atstovaujama solicitor M. Nicholson, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą R. Lyal, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl

prašymo nustatyti bylinėjimosi išlaidas, kurias pagal 2002 m. birželio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą Airtours/Komisija (T-342/99, Rec. p. II-2585) Airtours turi atlyginti Komisija, Pirmosios instancijos teismas (penktoji išplėstinė kolegija), susidedantis iš pirmininkės P. Lindh, teisėjų R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi ir M. E. Martins Ribeiro; sekretorius: H. Jung, 2004 m. birželio 28 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

Priteisti Airtours iš Komisijos bendram bylinėjimosi išlaidų atlyginimui 489 615,03 GBP (keturis šimtus aštuoniasdešimt devynis tūkstančius šešis šimtus penkiolika svarų sterlingų ir tris pensus).

⁽¹⁾ OL C 79, 2000 3 18.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2004 m. liepos 8 d.

Byloje T-341/02 Regione Siciliana prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(ERDF — Reglamentas (EEB) Nr. 4253/88 — Finansinės pagalbos teikimo nutraukimas — Ieškinys dėl panaikinimo — Tiesioginis paskyrimas — Nepriimtumas)

(2004/C 251/27)

(Bylos kalba: italų)

Byloje T-341/02 Regione Siciliana, atstovaujama avvocato dello Stato I. Braguglia, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, prieš Europos Bendrijų Komisiją (atstovai: E. de March ir L. Flynn, nurodę adresą dokumentams įteikti Liuksemburge) dėl prašymo panaikinti 2002 m. rugsėjo 5 d. Komisijos sprendimą D (2002) 810439, kuriuo buvo nutraukta Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) finansinė pagalba, susijusi su dideliu projektu „Greitkelis Messine-Palermo“ (ERPF Nr. 93.05.03.001 – Arinco Nr. 93.IT.16.009), Pirmosios instancijos teismas (trečioji kolegija), susidedantis iš pirmininkės J. Azizi, teisėjų M. Jaeger, ir F. Dehousse; sekretorius: H. Jung, 2004 m. liepos 8 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti ieškinį kaip nepriimtą;
- 2) Nurodyti pareiškėjui padengti savo ir atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 7, 2003 1 11.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2004 m. birželio 15 d.

Byloje T-21/03 S prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Pareigūnai — Ieškinys dėl panaikinimo — Profesinė liga — Ligos pripažinimas profesinė — Prašymas išduoti tam tikrus dokumentus iš medicininės komisijos dosjė — Atsisakymas — Prieštaravimas — Akivaizdus nepriimtumas)

(2004/C 251/28)

(Bylos kalba: prancūzų)

Byloje T-21/03 S, buvusi Europos Bendrijų Komisijos pareigūnė, gyvenanti Tesalonikuose (Graikija), atstovaujama advokatų A. Coolen, J. - N. Louis ir E. Marchal, prieš Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą J. Currall ir F. Clotuche - Duvieusart, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, dėl 2002 m. kovo 11 d. Komisijos sprendimo atsisakyti išduoti tam tikras ataskaitas iš medicininės komisijos, nagrinėjančios pareiškėjos prašymą pripažinti jos ligą profesinė, dosjė, panaikinimo, Pirmosios instancijos teismas (penktoji kolegija), susidedantis iš pirmininkės P. Lindh, teisėjų J. D. Cooke ir D. Šváby; sekretorius: H. Jung, 2004 m. birželio 15 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtą;
- 2) Kiekviena iš šalių padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 83, 2003 4 5.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2004 m. liepos 5 d.

Byloje T-39/03 DaimlerChrysler AG prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniam dizainui) (VRDT) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Protestas — Protesto atsiėmimas — Reikalo priimti sprendimą nebuvimas)

(2004/C 251/29)

(Bylos kalba: vokiečių)

Byloje T-39/03 DaimlerChrysler AG, įsteigta Štutgarte (Vokietija), atstovaujama advokato N. Siebertz, prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą G. Schneider, dalyvaujant į bylą Pirmosios instancijos teisme įstojusiai šaliai Axon Leasing GmbH, įsteigta Miunchene (Vokietija), atstovaujamai advokato S. Lüft, dėl 2002 m. lapkričio 4 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės

tarybos sprendimo (byla R 329/2001-4), Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija), susidedantis iš pirmininko J. Pirrung, teisėjų N. J. Forwood ir I. Pelikánova; sekretorius: H. Jung, 2004 m. liepos 5 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Nėra reikalo priimti sprendimą byloje.
- 2) Pareiškėjas padengia bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 101, 2003 4 26.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2004 m. liepos 2 d.

Byloje T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV ir Josef Kloh prieš Europos Bendrijų Komisiją ⁽¹⁾

(Ieškinys dėl panaikinimo — Reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 — Sprendimas 202/328/EB — Viešojo maitinimo atliekų panaudojimas kiaulėms skirtuose pašaruose — Nepriimtumas)

(2004/C 251/30)

(Bylos kalba: vokiečių)

Byloje T-256/03, Bundesverband der Nahrungsmittel- und Speiseresteverwertung eV, įsteigta Bochum (Vokietija), Josef Kloh, gyvenantis Eichenried (Vokietija), atstovaujami advokatų R. Steiling ir S. von Zimmermann-Wienhues, prieš Europos Bendrijų Komisiją (atstovas: G. Braun, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge), dėl prašymo iš dalies panaikinti 2003 m. gegužės 12 d. Komisijos sprendimą 2003/328/EB, nustatantį pereinamojo laikotarpio priemones pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1774/2002, susijusias su 3 kategorijos viešojo maitinimo atliekų panaudojimu kiaulėms skirtuose pašaruose ir draudimu šerti kiaules perdirbtomis pamazgomis (OL L 117, p. 46), Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija), susidedantis iš pirmininko J. Pirrung, teisėjų A. W. H. Meij ir N. J. Forwood; sekretorius: H. Jung, 2004 m. liepos 2 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti ieškinį kaip nepriimtą.
- 2) Pareiškėjai padengia savo pačių bei Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 213, 2003 9 6.

**PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO
NUTARTIS****2004 m. liepos 2 d.****Byloje T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd ir Enviro
Tech International Inc. prieš Europos Bendrijų Komisiją****(Laikinosios apsaugos priemonės — Direktyvos 67/548/EEB
ir 2004/73/EB — Priimtumo sąlygos)**

(2004/C 251/31)

(Bylos kalba: anglų)

Byloje T-422/03 R II, Enviro Tech Europe Ltd, įsteigta Surrey (Jungtinė Karalystė) ir Enviro Tech International Inc., įsteigta Čikagoje (Jungtinės Amerikos Valstijos), atstovaujamos advokatų C. Mereu ir K. Van Maldegem, prieš Europos Bendrijų Komisiją (atstovai: X. Lewis ir F. Simonetti, nurodę adresą dokumentams įteikti Liuksemburge), dėl, pirma, „sustabdymo įtraukti nPB“ į 1967 m. birželio 27 d. Tarybos direktyvos 67/548/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių pavojingų medžiagų klasifikavimą, pakavimą ir ženklinimą etiketėmis, suderinimo (OL L 1967, 196, p. 1) 29-o pritaikymo prie techninio progreso, antra, nPB įtraukimo į 2004 m. balandžio 29 d. Komisijos direktyvą 2004/73/EB dėl 29-o Direktyvos 67/548 pritaikymo prie techninio progreso, (OL L 2004, 152, p. 1) įgyvendinimo sustabdymo, ir, trečia, dėl kitų laikinųjų apsaugos priemonių paskyrimo, Pirmosios instancijos teismo pirmininkas 2004 m. liepos 2 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Atmesti prašymą dėl laikinųjų apsaugos priemonių paskyrimo.
- 2) Atidėti sprendimo dėl išlaidų priėmimą.

**PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO
NUTARTIS****2004 m. liepos 2 d.****Byloje T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwal-
tungs GmbH & Co. KG prieš Europos Bendrijų Komisiją****(Laikinoji apsaugos priemonė — Reglamentas (EB)
Nr. 2032/2003 — Biocidiniai produktai — Ieškinio priimti-
numas)**

(2004/C 251/32)

(Bylos kalba: anglų)

Byloje T-76/04 R, Bactria Industriehygiene-Service Verwaltungs GmbH & Co. KG, įsteigta Kirchheimboladen (Vokietija), atstovau-

jama advokatų C. Mereu ir K. Van Maldegem, prieš Europos Bendrijų Komisiją (atstovai X. Lewis ir Simonetti, nurodę adresą dokumentams įteikti Liuksemburge), dėl prašymo sustabdyti vykdyti 2003 m. lapkričio 4 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2032/2003 dėl 10 metų programos, nurodytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką 16 straipsnio 2 dalyje, antrojo etapo, iš dalies keičiančios Reglamentą (EB) Nr. 1896/2000 (EB) (OL 2003 L 307, p. 1), 5 straipsnio 1 ir 2 dalis bei II ir V priedus, Pirmosios instancijos teismo pirmininkas 2004 m. liepos 2 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo atmetamas.
- 2) Bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimas atidedamas.

**PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO PIRMININKO
NUTARTIS****2004 m. liepos 2 d.****Byloje T-78/04 R, Sumitomo Chemical (UK) plc prieš
Europos Bendrijų Komisiją****(Laikinoji apsaugos priemonė — Reglamentas (EB)
Nr. 2032/2003 — Biocidiniai produktai — Ieškinio priimti-
numas)**

(2004/C 251/33)

(Bylos kalba: anglų)

Byloje T-78/04 R, Sumitomo Chemical (UK) plc, atstovaujama advokatų C. Mereu ir K. Van Maldegem, prieš Europos Bendrijų Komisiją (atstovai: X. Lewis ir F. Simonetti, nurodę adresą dokumentams įteikti Liuksemburge), dėl prašymo sustabdyti vykdyti 2003 m. lapkričio 4 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2032/2003 dėl 10 metų programos, nurodytos Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką 16 straipsnio 2 dalyje, antrojo etapo, iš dalies keičiančios Reglamentą (EB) Nr. 1896/2000 (EB) (OL 2003 L 307, p. 1), 5 straipsnio 1 ir 2 dalis bei II ir V priedus, Pirmosios instancijos teismo pirmininkas 2004 m. liepos 2 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) Prašymas dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo atmetamas.
- 2) Bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimas atidedamas.

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO NUTARTIS

2004 m. liepos 9 d.

Byloje T-132/04, André Bonnet prieš Europos Bendrijų Teisingumo Teismą⁽¹⁾

(Pareigūnai — Išankstinė administracinė procedūra — Akivaizdus nepriimtinumai)

(2004/C 251/34)

(Bylos kalba: prancūzų)

Byloje T-132/04, Andre Bonnet, gyvenantis Saint-Pierre-de-Vassols (Prancūzija), atstovaujamas advokato H. de Lepinau, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, prieš Europos Bendrijų Teisingumo Teismą (atstovas M. Schauss, nurodęs adresą dokumentams įteikti Liuksemburge) dėl prašymo panaikinti 2004 m. vasario 11 d. ir 2004 m. kovo 4 d. Teisingumo Teismo sprendimus baigti pareiškėjo priėmimo į sprendimų korektoriaus Teisingumo Teismo pirmininko kabinete pareigas procedūrą ir sprendimą paskirti į šias pareigas kitą asmenį bei prašymo priteisti nuostolių atlyginimą, Pirmosios instancijos teismas (antroji kolegija), susidedantis iš pirmininko funkcijas vykdančio A. W. H. Meij, teisėjų N. J. Forwood ir I. Pelikánová; sekretorius: H. Jung, 2004 m. liepos 9 d. priėmė nutartį, kurios rezoliucinėje dalyje nurodyta:

- 1) *Atmesti ieškinį.*
- 2) *Kiekviena šalis padengia savo pačios bylinėjimosi išlaidas.*

⁽¹⁾ OL C 168, 2004 6 26

Michael Schäfer 2004 m. balandžio 30 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla T-163/04)

(2004/C 251/35)

(Bylos kalba bus nustatyta remiantis Darbo reglamento 131 straipsnio 2 dalimi. Ieškinys buvo pateiktas vokiečių kalba)

2004 m. balandžio 30 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Michael Schäfer, gyvenančio Bergisch-Gladbach (Vokietija), atstovaujamo advokatės I. Reese, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT).

KoKa Verwaltung GmbH, įsteigta Hamburge (Vokietija), buvo kita proceso Apeliacinėje taryboje šalis.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- pakeisti Vidaus rinkos derinimo tarnybos Antrosios apeliacinės tarybos 2003 m. gruodžio 12 d. sprendimą ir nustatyti, kad apeliaciją nagrinėjusi tarnyba privalo padengti savo ir ieškovo išlaidas teisių atkūrimo bei apeliacinėje procedūroje;
- subsidiariai, pakeisti Vidaus rinkos derinimo tarnybos Antrosios apeliacinės tarybos sprendimą ir nustatyti, kad KoKa Verwaltung GmbH privalo padengti ieškovo išlaidas teisių atkūrimo bei apeliacinėje procedūroje.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2000 m. gruodžio 26 d. ieškovas Vidaus rinkos derinimo tarnybai pateikė paraišką dėl figūrinio prekių ženklo „Mike's Meals on Wheels“ įregistravimo Bendrijos prekių ženklu 35 ir 42 klasių paslaugoms. KoKa Verwaltung GmbH užprotestavo prekių ženklo registraciją motyvuodama tuo, kad ji Vokietijoje jau anksčiau yra įregistravusi figūrinį prekių ženklą „MIKE'S SANDWICH MARKET“ ir žodinį prekių ženklą „MIKE“, ir kad šie ženklai gali būti painiojami.

VRDT atmetė protestą ir įpareigojo protesto pareiškėją padengti protesto nagrinėjimo išlaidas. Po šio sprendimo protesto pareiškėjas pareikalavo atkurti jo teises. Be to, jis pateikė apeliaciją ir pareikalavo visiškai panaikinti ginčijamą sprendimą bei sustabdyti procesą iki bus priimtas sprendimas dėl prašymo atkurti jo teises.

2003 m. birželio 16 d. sprendimu Protestų skyrius patenkino prašymą dėl teisių atkūrimo ir iš naujo pradėjo protesto nagrinėjimo procedūrą.

Ginčijamu sprendimu Apeliacinė taryba konstatavo, kad nebeliko apeliacinio skundo objekto. Dėl šios priežasties apeliacinė procedūra buvo nutraukta, o apeliacijos mokestis – grąžintas. Be to, Apeliacinė taryba nusprendė, kad kiekviena šalis apmoka savo apeliacinėje procedūroje turėtas išlaidas.

Šiuo ieškiniu ieškovas skundžia tokį sprendimą dėl išlaidų paskirstymo. Jis tvirtina, kad tarnyba, nutraukdama bylą pagal reglamento (EB) Nr. 40/94 81 straipsnio 4 dalį, netinkamai pasinaudojo savo diskrecijos teise. Ieškovas neatliko jokių veiksmų, kad apeliacinė procedūra turėtų būti pradėta ir vykdoma. Pradėti apeliacinę procedūrą paskatino, vieną vertus, klaidingai nurodytas pašto indeksas VRDT laiške ir, antra vertus, tai, kad apeliantas išnaudojo terminą iki paskutinės minutės. Abi nurodytos teisių atkūrimo ir apeliacinės procedūrų priežastys nepriklauso nuo ieškovo valios ar įtakos. Reglamento (EB) Nr. 40/94 81 straipsnis leidžia savo nuožiūra priimti sprendimą dėl išlaidų paskirstymo. „Savo nuožiūra“ taip pat reiškia, kad sprendimas dėl išlaidų paskirstymo gali būti priimtas VRDT nenaudai. Be to, tai, kad ieškovas negauna kompensacijos už savo patirtas išlaidas ir sugaišimą, pažeidžia jo pagrindines teises.

Hans-Martin Tillack 2004 m. birželio 1 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-193/04)

(2004/C 251/36)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. birželio 1 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Hans-Martin Tillack, gyvenančio Briuselyje, atstovaujamo advokatų Ian S. Forrester, QC, Thierry Bosly, Christoph Arhold, Nathalie Flandin, Justus Herrlinger ir Juliette Siaens, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti OLAF sprendimą pateikti skundą Vokietijos ir Belgijos valdžios institucijoms;
- priteisti iš atsakovės materialinės žalos atlyginimą, kurio sumą nustatys Teismas, ir palūkanas, kurių normą nustatys Teismas;
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas;
- imtis kitų ar tolesnių veiksmų, kurių reikia teisingumui įvykdyti.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2004 m. kovo mėnesį Belgijos valdžios institucijos, gavusios oficialų Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) skundą, kuriame pareiškėjas kaltinamas ES pareigūno papirkimu, atliko kratą pareiškėjo biure ir namuose.

Pareiškėjas prašo panaikinti OLAF sprendimą, nes jį priimant buvo pažeisti esminiai procedūriniai reikalavimai ir juo buvo pažeista pagrindinė teisė į žurnalistų informacijos šaltinių apsaugą.

Pareiškėjo teigimu, neinformavus OLAF priežiūros komiteto prieš pateikiant oficialius skundus nacionalinėms valdžios institucijoms, buvo pažeista Reglamento 1073/99 ⁽¹⁾ 11 straipsnio 7 dalis. Per visą OLAF vykdyto vidaus tyrimo laiką pareiškėjas nė karto nebuvo išklausytas. Be to, sprendimas yra negaliojantis, nes jis buvo priimtas remiantis netinkamu teisiniu pagrindu. OLAF vykdė OLAF vidaus tyrimą, kurio paskirtis yra atkleisti galimus pareigūnų atliktus galiojančių taisyklių pažeidimus, nors pareiškėjas nėra nė vienos iš Bendrijos institucijų pareigūnas ar tarnautojas.

Toliau pareiškėjas teigia, kad OLAF sprendimu buvo pažeista pagrindinė teisė į žurnalistų informacijos šaltinių apsaugą, kuri yra spaudos laivės dalis, nes nacionalinės valdžios institucijos buvo paprašytos atlikti kratas pareiškėjo biure ir namuose, siekiant nustatyti asmenis Komisijoje, kurie jam teikė informaciją.

Dėl prašymo atlyginti žalą pareiškėjas teigia, kad OLAF skundai nacionalinėms valdžios institucijoms ir viešai pareiškėjui pareikšti kaltinimai, buvo netinkamo administravimo atvejis, padaręs žalą pareiškėjo profesinei ir asmens reputacijai.

⁽¹⁾ 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų (OL L 136, 1999 5 31, p.1)

Ultradent Products, Inc. ir Michael J.S. Renouf 2004 m. birželio 14 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-237/04)

(2004/C 251/37)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. birželio 14 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Ultradent Products, Inc., įsteigtos South Jordan, Juta (JAV) ir Michael J.S. Renouf, gyvenančio Briuselyje (Belgija), atstovaujamų solicitors S. Crosby ir C. Bryant, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Komisijos 2004 m. balandžio 5 d. sprendimą dėl atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, nurodytais administracinėje procedūroje, kuris buvo priimtas remiantis trimis pareiškėjų paraiškėmis (visų jų data – 2003 m. spalio 27 d.) dėl galimybės susipažinti su dokumentais, susijusiais su dantų balinimo produktų klasifikavimu;
- panaikinti Komisijos 2004 m. balandžio 5 d. sprendimą dėl atsisakymo suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, kurie, sprendžiant iš aplinkybių, turėtų egzistuoti;
- įpareigoti atsakovą padengti pareiškėjų išlaidas sutinkamai su Pirmosios instancijos teismo darbo reglamento 87 straipsnio nuostatomis.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Trimis laiškais, kurių visų data yra 2003 m. spalio 27 d., antrasis pareiškėjas pateikė Komisijai tris prašymus dėl galimybės susipažinti su dokumentais, susijusiais su klausimu, kuriai produktų grupei priskirtini dantų balinimo produktai – kosmetikos ar medicinos produktų. Be to, antrasis pareiškėjas paprašė suteikti galimybę susipažinti su dokumentais, susijusiais su Komisijai pirmojo pareiškėjo vardu pateiktu skundu, kuriuo ginčijamas Didžiosios Britanijos institucijų atliktas tokių produktų klasifikavimas, su dokumentais, susijusiais su komisisionieriaus Borino atsakymo į Komisijai pateiktą raštišką klausimą dėl minėtų produktų rengimu ir, galiausiai, su visais Komisijos dokumentais, susijusiais su minėtų produktų klasifikavimu. Tuo pačiu metu antrasis pareiškėjas, kuris yra solicitor, savo paraiškoje pareiškė, kad jis veikia pirmojo pareiškėjo vardu.

Kartotinės paraiškos buvo pateiktos 2003 m. gruodžio 16 d. 2003 m. gruodžio 17 d. Komisija atsakė į pirmines paraiškas, ir pareiškėjai pateikė vėlesnes kartotines paraiškas 2004 m. sausio 7 d., kuriomis patvirtino trijų ankstesnių gruodžio 16 d. kartotinių paraiškų atsiėmimą. Komisija atsakė į 2004 m. sausio 7 d. paraišką 2004 m. balandžio 5 d. laišku. Prie laiško buvo pridėti dokumentai.

Pareiškėjai tvirtina, jog administracinė procedūra atskleidė, kad greta dokumentų, atskleistų pareiškėjams 2004 m. balandžio 5 d. laišku, tikrai egzistuoja ir daugiau dokumentų nagrinėjamu klausimu, o dar kitų dokumentų egzistavimas yra numanomas. Pareiškėjų nuomone, visi šie dokumentai priklauso pirminės paraiškos objektui, ir juos visus turi Komisija, tačiau jie nebuvo atskleisti pareiškėjams. Remdamiesi šiuo faktu, pareiškėjai traktuoja 2004 m. balandžio 5 d. laišką kaip sprendimą atsisakyti suteikti galimybę susipažinti su visais šiais dokumentais ir reikalauja jį panaikinti. Palaikydami savo prašymą, jie remiasi reglamento Nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ (OL L 145, 2001 05 31, p.43–48) 8 straipsnio ir bendrai viso šio reglamento pažeidimu. Toliau jie teigia, kad Komisija nenurodė priežasčių, dėl kurių nebuvo suteikta galimybė susipažinti su dokumentais, kurie neabejotinai egzistuoja, taip pat nepasirėmė jokiais teisės suteikti galimybę susipažinti su dokumentais išimtimis tam, kad pateisintų tokį atsisakymą.

⁽¹⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais

Lenkijos Respublikos 2004 m. birželio 28 d. pareiškimas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-257/04)

(2004/C 251/38)

(Bylos kalba: lenkų)

2004 m. birželio 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo gautas Lenkijos Respublikos, atstovaujamos Jarosław Pietras, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2003 m. lapkričio 10 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1972/2003 dėl prekybos žemės ūkio produktais skirtų pereinamojo laikotarpio priemonių, kurios turi būti patvirtintos dėl Čekijos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos įstojimo (OL L 293, p. 3), pakeisto 2004 m. vasario 10 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 230/2004 (OL L 39, p. 13) ir 2004 m. balandžio 20 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 735/2004 (OL L 114, p. 13) 3 straipsnį ir 4 straipsnio 3 dalį ir 5 dalies aštuntą pastraipą;
- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Dėl Reglamento Nr. 1972/2003 3 straipsnio pareiškėjas pateikia tokius argumentus:

- nustatant didesnę erga omnes muitų tarifą negu buvo taikomas iki Lenkijos įstojimo į Europos Sąjungą pažeistas laisvo prekybos judėjimo principas;
- imdamasi priemonių, pakeičiančių Akte dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų nustatytas muitų sąjungos taisyklių taikymo Lenkijos Respublikai sąlygas, Komisijos peržengė savo kompetencijos ribas ir buvo pažeistas šio Akto 22 straipsnis, 41 straipsnio pirmoji pastraipa bei IV priedo 5 dalis;
- imantis priemonių, numatančių skirtingą požiūrį į Lenkijos kilmės subjektus ir į panašioje situacijoje esančių penkios valstybių Bendrijos kilmės subjektus pažeidžiamas diskriminacijos dėl pilietybės draudimo principas;
- nepakankamai pagrindžiant priimtų priemonių būtinybę pažeidžiami esminiai procedūriniai reikalavimai;
- nustatant minėtame Stojimo akte numatytoms sąlygoms prieštaraujančią tvarką, taikytina produktams, kurie 2004 m. gegužės 1 d. buvo laikinai sandėliuojami, kuriems buvo taikomos muitinės procedūros arba kurie buvo vežami tranzitu išplėstoje Bendrijoje, o ypač nustačius didesnius muitų tarifus už taikytus iki Lenkijos įstojimo į Europos Sąjungą pažeidžiamas teisėtų lūkesčių principas.

Dėl Reglamento Nr. 1972/2003 4 straipsnio 3 dalies pažeidimo pareiškėjas teigia, kad buvo peržengtos Komisijos kompetencijos ribos ir pažeista Stojimo akto 41 straipsnio pirmoji pastraipa, taip pat proporcingumo ir diskriminacijos pilietybės pagrindu draudimo principai ta apimtimi, kuria ginčijamoje teisės normoje nustatytas tarifas yra didesnis už bendrojo muitų tarifo ir Lenkijos muitų tarifo, taikyto 2004 m. balandžio 30 d., skirtumą.

Dėl Reglamento Nr. 1972/2003 4 straipsnio 5 dalies aštuntos pastraipos pažeidimo pareiškėjas teigia, kad buvo peržengtos Komisijos kompetencijos ribos ir pažeista Stojimo akto 41 straipsnio pirmoji pastraipa, taip pat proporcingumo principas ta apimtimi, kuria ginčijama nuostata taikoma produktams, kuriems 2004 m. balandžio 30 d. buvo taikomas Lenkijos muitų tarifas, didesnis arba lygus bendrajam muitų tarifui, bei produktams, kurių perteklinių atsargų 2004 m. gegužės 1 d. nebuvo.

Visų ginčijamų Reglamento 1972/2003 nuostatų atžvilgiu pareiškėjas teigia, kad Komisija piktnaudžiavo įgaliojimais, nustatydamą priemones, kuriomis faktiškai siekiama ne palengvinti bendros žemės ūkio politikos taikymą Lenkijai, o apsaugoti penkiolikos narių Bendrijos rinką nuo konkurencijos, atsirandančios dėl Lenkijos žemės ūkio produkcijos gamintojų veiklos.

Lenkijos Respublikos 2004 m. birželio 28 d. pareiškėtas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-258/04)

(2004/C 251/39)

(Bylos kalba: lenkų)

2004 m. birželio 28 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo gautas Lenkijos Respublikos, atstovaujamos Jarosław Pietras, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėja Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2004 m. sausio 14 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 60/2004 dėl cukraus sektoriui skirtų pereinamojo laikotarpio priemonių, kurios turi būti patvirtintos dėl Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos įstojimo (OL L 9, p. 8) 5 straipsnį, 6 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, 7 straipsnio 1 dalį ir 8 straipsnio 2 dalies a punktą;

- priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Dėl Reglamento Nr. 60/2004 5 straipsnio pareiškėja pateikia tokius argumentus:

- nustačius didesnę erga omnes muito tarifą negu buvo taikytas iki Lenkijos įstojimo į Europos Sąjungą pažeistas laisvo prekių judėjimo principas;
- imdamasi priemonių, pakeičiančių Akte dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir sutarčių, kuriomis yra grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomosiomis pataisomis⁽¹⁾ nustatytas muitų sąjungos taisyklių taikymo Lenkijos Respublikai sąlygas ir ginčijamomis nuostatomis reglamentavusi produktus, kurie nepatenka į Bendrosios žemės ūkio politikos reguliavimo sritį, Komisija peržengė savo kompetencijos ribas ir buvo pažeistas šio Akto 22 straipsnis, 41 straipsnio pirmoji pastraipa bei IV priedo 5 dalis;
- imantis priemonių, kurios numato skirtingą požiūrį į Lenkijos kilmės subjektus ir į panašioje situacijoje esančius subjektus iš penkiolikos valstybių Bendrijos, buvo pažeistas diskriminacijos dėl pilietybės draudimo principas;
- nepakankamai pagrindus priimtų priemonių būtinumą buvo pažeisti esminiai procedūriniai reikalavimai;
- nustačius pirmiau minėtame Stojimo akte numatytoms sąlygoms prieštaraujančią tvarką, taikytiną produktams, kurie 2004 m. gegužės 1 d. buvo laikinai sandėliuojami, kuriems buvo taikomos muitinės procedūros arba kurie buvo vežami tranzitu išplėstoje Bendrijoje, o ypač nustačius didesnius muitų tarifus už taikytus iki Lenkijos įstojimo į Europos Sąjungą buvo pažeistas teisėtų lūkesčių principas.

Dėl Reglamento Nr. 60/2004 6 straipsnio 1 ir 2 dalies pažeidimo pareiškėja teigia, kad buvo peržengtos Komisijos kompetencijos ribos ir pažeistas pirmiau minėto Stojimo akto 22 straipsnis, 41 straipsnio pirmoji pastraipa bei jo IV priedo 5 dalis kartu su 2001 m. birželio 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo⁽²⁾ ta apimtimi, kuria ginčijamos nuostatos numato, kad apskaičiuojant neįprasto dydžio cukraus ir izogliukozės atsargas bus atsižvelgiama į cukraus (ir jo ekvivalentų) turinčius perdirbtus produktus, ir draudžia pašalinti iš rinkos perteklines cukraus ir izogliukozės atsargas eksportuojant cukraus (ir jo ekvivalentų) turinčius perdirbtus produktus.

Ginčydama Reglamento Nr. 60/2004 6 straipsnio 3 dalį, 7 straipsnio 1 dalį ir 8 straipsnio 2 dalies a punktą, pareiškėja teigia, kad ginčijamomis nuostatomis Lenkijai nustačius pareigas, kurių neįmanoma įvykdyti, ir atsisakant bendradarbiauti sprendžiant iškilusius sunkumus, buvo pažeistas lojalumo ir valstybių narių bei Bendrijos institucijų gera valia pagrįsto bendradarbiavimo principas (10 EB sutarties straipsnis).

Visų ginčijamų Reglamento 60/2004 nuostatų atžvilgiu pareiškėja teigia, kad Komisija piktnaudžiavo įgaliojimais, nustatydamą priemones, kuriomis faktiškai siekiama ne palengvinti bendros žemės ūkio politikos taikymą Lenkijai, o apsaugoti penkiolikos narių Bendrijos rinką nuo konkurencijos su Lenkijos žemės ūkio produkcijos gamintojais.

⁽¹⁾ OL L 236, 2003 09 23, p. 33.

⁽²⁾ OL L 178, p. 1 su pakeitimais.

BIC S.A. 2004 m. birželio 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai

(Byla T-262/04)

(2004/C 251/40)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. birželio 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas BIC S.A., įsteigtos Clichy (Prancūzija), atstovaujamos advokato Michel-Paul Escande, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) Ketvirtosios apeliacinės tarybos 2004 m. balandžio 6 d. sprendimą (byla R 468/2003-4) ta apimtimi, kuria juo atmetama Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 1 738 392 dėl reglamento Nr. 40/94 7 straipsnyje nurodytų pagrindų, kadangi bendrovė BIC įrodė, kad buvo laikytasi šio straipsnio taikymo sąlygų;
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Prašomas Bendrijos ženklas:	registruoti prekių	Trimatis žiebtuvėlio formos prekių ženklas.
Prekės arba paslaugos:		34 klasės (rūkymo reikmenys, žiebtuvėliai) prekės – paraiška Nr. 1 738 392.
Apeliacinėje ginčijamas sprendimas:	taryboje	Eksperto atsisakymas registruoti prekių ženklą.
Apeliacinės sprendimas:	tarybos	Atmesti skundą.

Teisiniai pagrindai:

Pareiškėjas įrodė, kad žiebtuvėlio formą, kurią jis prašo įregistruoti Bendrijos prekių ženklui, vartotojai dažniausiai priskiria būtent jam.

Be to, pareiškėjas įrodė, kad BIC žiebtuvėlio forma įgijo skiriamąjį požymį reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio prasme.

BIC S.A. 2004 m. birželio 25 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai

(Byla T-263/04)

(2004/C 251/41)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. birželio 25 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas BIC S.A., įsteigtos Clichy (Prancūzija), atstovaujamos advokato Michel-Paul Escande, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) Ketvirtosios apeliacinės tarybos 2004 m. balandžio 6 d. sprendimą (byla Nr. 468/2003-4) ⁽¹⁾, ta apimtimi, kuria juo atmetama Bendrijos prekių ženklo paraiška Nr. 1 738 392 dėl reglamento Nr. 40/94 7 straipsnyje nurodytų pagrindų, kadangi bendrovė BIC įrodė, kad buvo laikytasi šio straipsnio taikymo sąlygų;
- priteisti iš atsakovo bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Prašomas Bendrijos ženklas:	registruoti prekių	Trimatis žiebtuvėlio formos prekių ženklas.
Prekės arba paslaugos:		34 klasės (rūkymo reikmenys, žiebtuvėliai) prekės – paraiška Nr. 1 738 392.

⁽¹⁾ Greičiausiai: R 469/2003-4

Apeliacinėje taryboje ginčijamas sprendimas: Eksperto atsisakymas registruoti prekių ženklą.

Apeliacinės tarybos sprendimas: Atmesti skundą.

Teisiniai pagrindai: Pareiškėjas įrodė, kad žiebtuvėlio formą, kurią jis prašo įregistruoti Bendrijos prekių ženklu, vartotojai dažniausiai priskiria būtent jam.
Be to, pareiškėjas įrodė, kad BIC žiebtuvėlio forma įgijo skiriamąjį požymį reglamento (EB) Nr. 40/94 7 straipsnio prasme.

Brandt Industries 2004 m. liepos 7 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-273/04)

(2004/C 251/42)

(Bylos kalba: prancūzų)

2004 m. liepos 7 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Brandt Industries, įsisteigusios Rueil-Malmaison (Prancūzija), atstovaujamos advokatų Niels Dejean ir Christophe Delrieu, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— Panaikinti kaip nemotyvuotą EB sutarties 253 straipsnio prasme ir kaip pažeidžiantį 1999 m. kovo 22 d. reglamento (EB) Nr. 659/1999⁽¹⁾ 14 straipsnį 2003 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimą dėl pagalbos schemos, Prancūzijos teikiamos tuo atveju, kai yra prijungiamos sunkumų patiriančios įmonės;

— Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2003 m. gruodžio 16 d. sprendimu Komisija nustatė, kad Prancūzijos Bendrojo mokesčių kodekso 44 septies straipsnyje numatyta schema buvo nesuderinama su bendrąja rinka valstybės pagalba, išskyrus pagalbą de minimis bei pagalbą, kuri yra suderinama su nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairėmis ar su reglamentu dėl išimties valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms. Ji nurodė, kad Prancūzija turi susigrąžinti suteiktą valstybės pagalbą.

Pareiškėjas ginčija Komisijos sprendimą. Jis teigia, kad sprendimas privalo būti panaikintas, nes jis nėra pakankamai motyvuotas EB sutarties 253 straipsnyje numatytų reikalavimų atžvilgiu. Komisija sprendime pati pripažino, kad ji neturėjo reikiamų duomenų apie įmones, kurios savaime pasinaudojo Prancūzijos Bendrojo mokesčių kodekso 44 septies straipsnyje numatyta schema.

Be to, pareiškėjas teigia, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia reglamento (EB) Nr. 659/1999 14 straipsnį. Komisija neatsižvelgė į tai, kad pagalba mokesčių srityje bendrovėms, sukurtoms patiriančių sunkumų įmonių prijungimui, buvo sudaroma galimybė pasiūlyti aukštesnę nei jos būtų galėjusios pasiūlyti be tokios pagalbos kainą už prijungiamos įmonės turtą. Todėl, padidinant pirmiau minėto turto išpirkimo kainą, visa ar dalis šios pagalbos buvo perduota administruojamos įmonės kreditoriams tokiu būdu, kad prijungusios įmonę bendrovės negalėtų būti visos šios pagalbos faktiniais naudos gavėjais. Prijungusių įmonę bendrovių gautos pagalbos susigrąžinimas nėra būtina priemonė prieš jos suteikimą buvusių konkurencijos sąlygų atkūrimui, bet, priešingai, prijungusios įmonę bendrovės pakliūtų į blogesnę padėtį nei būtų buvusi, jei ta pagalba nebūtų buvusi suteikta, ir todėl tai pažeidžia sąžiningos konkurencijos ir proporcingumo principus.

⁽¹⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB sutarties 88 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, p. 1).

Jabones Pardo, S.A. 2004 m. liepos 9 d. pareikštas ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (VRDT)

(Byla T-278/04)

(2004/C 251/43)

(Bylos kalba: ispanų)

2004 m. liepos 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Jabones Pardo, S.A., įsisteigtos Madride (Ispanija), atstovaujamos Ilustre Colegio de Madrid advokato José Enrique Astiz Suárez, ieškinys Vidaus rinkos derinimo tarnybai (VRDT).

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

— pakeisti ginčijamą sprendimą dėl žymenų ir prekių panašumo taip, kad būtų patenkintas protestas ir atmestas prašymas dėl 3 ir 5 klasių prekių bei

— panaikinti sprendimą, kad būtų suteikta galimybė naujam ir neklaidingam žymenų ir jais žymimų prekių palyginimui, atsižvelgiant į didelį vizualinį ir fonetinį žymenų „YUPI“ ir „YUKI“ panašumą bei į tai, jog daugelis jais žymimų prekių yra tapačios ar beveik tapačios.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Paraišką Bendrijos prekių ženklui pateikęs asmuo:	Bendrijos	QUIMI ROMAR S.L.
Prašomas Bendrijos ženklas:	įregistruoti prekių	Žodinis prekių ženklas „YUKI“ (paraiškos Nr. 1 353 515) 3, 5, ir 28 klasės prekėms
Ženklo ar žymens, kuriuo remiamasi protesto procese, savi-ninkas:		Pareiškėjas
Ženklas ar žymuo, kuriuo remiamasi protesto procese:		Ispaniškas žodinis ženklas „YUPI“ (paraiškos Nr. 246 715) 3 klasės prekėms (visų rūšių parfumerijos gaminiai, vaško preparatai, eteriniai aliejai bei dantų pastos ir milteliai).
Protestų skyriaus spren-dimas:		Iš dalies patenkinti protestą dėl prekių, dėl kurių jis pateiktas, t. y. „muilo, parfumerijos gaminių, eterinių aliejų, kosmetikos, plaukų losjonų, dantų pastų ir miltelių“ (3 klasė) ir „farmacijos ir higienos preparatų“ (5 klasė).
Apeliacinės tarybos sprendimas:	tarybos	Patenkinti Bendrijos prekių ženklo pareiškėjo apeliaciją ir panaikinti skundžiamą sprendimą ta apimtimi, kuria buvo patenkintas protestas dėl „muilo, parfumerijos gaminių, eterinių aliejų, kosme-tikos, plaukų losjonų, dantų pastų ir miltelių“ (3 klasė) bei „farmacijos ir higienos preparatų“ (5 klasė) bei atmesti protestą padavusio asmens reikalavimus.
Teisiniai pagrindai:		Neteisingas Reglamento (EB) Nr. 40/94 ¹ 8 straipsnio 1 dalies b punkto aiškinimas.

Italijos Respublikos 2004 m. liepos 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-282/04)

(2004/C 251/44)

(Bylos kalba: italų)

2004 m. liepos 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Italijos Respublikos, atstovaujamos avvocato dello Stato Gianni De Bellis, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- Panaikinti 2004 m. balandžio 24 d. Komisijos sprendimą C(2004) 1706 final, „kuriuo nesuteikiamas Bendrijos finan-savimas iš Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF), Garantijų skyriaus tam tikroms valstybių narių turėtoms išlaidoms“ ta apimtimi, kuria jis
- tiksliai pakoregavo 19 058 682 euro sumą kaimo plėtrai – Kaimo plėtros programa, skirta Toskanijos regionui, priemonė b „Išmokos jauniems ūkininkams“;
- pakoregavo vienodą tarifo 2 proc. nuo 2 758 501 euro sumos, susijusios su vargšų aprūpinimu maistu normą;
- Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Ginčijamu sprendimu, susijusiu su 2000 m. rugsėjo 7 d. spren-dimu C(2000) 2510 patvirtintame kaimo plėtros Toskanijos regione planavimo dokumente numatyta priemone „Išmokos jauniems ūkininkams“, yra nesuteikiamas Bendrijos finansa-vimas pareiškėjo išlaidoms ir koreguojama vienoda 2 proc. norma, taikoma vargšų aprūpinimui maistu, kuris, Komisijos manymu, nesuteikia pakankamai saugios kontrolės sistemos.

Pareiškėjas savo reikalavimus grindžia:

- Dėl „Išmokos jauniems ūkininkams“ priemonės Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70⁽¹⁾ 2 ir 3 straipsnių, Tarybos reglamento (EB) Nr. 1750/99⁽²⁾ 35 ir 37 straipsnių, Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95⁽³⁾ 2 straipsnio 1 dalies ir principų, susijusių su finansiniu kore-gavimu pažeidimu;
- Dėl vargšų aprūpinimo maistu jau minėto reglamento (EB) Nr. 729/70 2 ir 3 straipsnių pažeidimu.

⁽¹⁾ 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 729/70 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 94, 1970 4 28, p. 13).

⁽²⁾ 1999 m. liepos 23 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1750/1999 dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999, susijusio su Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) pagalba kaimo plėtrai, taikymo būtiniausių taisyklių (OL L 214, 1999 8 13, p. 31).

⁽³⁾ 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, 1995 12 23, p.1).

**UPS Europe N.V./ S.A. ir UPS Deutschland Inc. & co OHG
2004 m. liepos 12 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų
Komisijai**

(Byla T-284/04)

(2004/C 251/45)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. liepos 12 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas UPS Europe N.V./S.A., kurio buveinė yra Briuselyje, Belgija, ir UPS Deutschland Inc. & co OHG, atstovaujama advokatų T. R. Ottervanger ir A. S. Bijleveld, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- Panaikinti numanomą Komisijos sprendimą atmesti 2004 m. balandžio 13 d. patvirtinantį prašymą suteikti galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais;
- Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

2001 m. kovo 20 d. sprendimu ⁽¹⁾ Komisija nusprendė, kad Deutsche Post AG, teikdama užsakytų prekių paštu išsiuntinėjimo paslaugas siuntinių pervežimo sektoriuje, pažeidė EB sutarties 82 straipsnį. Be to, ji pareikalavo, kad Deutsche Post įsteigtų atskirą filialą, tiekiantį komercinių siuntinių pervežimo paslaugas, taip pat sukurti skaidrią ir rinkos kainomis pagrįstą sistemą tarp Deutsche Post AG ir šio filialo. Deutsche Post privalėjo kasmet pateikti informaciją Komisijai apie šių išpareigojimų įgyvendinimą. Deutsche Post pateikė šią informaciją 2003 m. rugsėjo 22 d. laiške. Pareiškėjai, užsiimančys veikla tame pačiame sektoriuje, prašė ir 2003 m. rugsėjo 22 d. gavo nekonfidencialią to laiško versiją. 2003 m. spalio 20 d. pareiškėjai prašė Komisijos suteikti galimybę susipažinti su informacija apie vidutines vidinio persiuntimo kainas, Deutsche Post nustatytas savo filialui, kuri buvo išlaptinta 2003 m. gegužės 22 d. laiško nekonfidencialioje versijoje. Jie taip pat prašė suteikti galimybę susipažinti su ataskaita ir skaičiavimu, kurie, sprendžiant iš to paties laiško, 2001 m. lapkričio 16 d. buvo pateikti Komisijai. Prašymas buvo pagrįstas Reglamentu 1049/2001 ⁽²⁾, Oficialusis leidinys L 145, 2001 5 31, p. 43-48. 2003 m. lapkričio 18 d. pareiškėjai pakartojo savo prašymą ir 2004 m. balandžio 13 d. pateikė patvirtinantį prašymą. 2004 m. balandžio 21 d. laišku Komisija pripažino gavusi patvirtinantį prašymą ir tvirtino, kad ji konsultavosi su Deutsche Post dėl tikslios komerciškai jautrios informacijos apimtį prašomuose dokumentuose patikslinimo. Negavę daugiau jokio atsakymo, pareiškėjai nusprendė, kad yra numanomas Komisijos sprendimas atmesti jų prašymą suteikti galimybę susipažinti su dokumentais ir todėl prašo Teismo jį panaikinti.

Grįsdami savo ieškinį pareiškėjai remiasi Reglamento 1049/2001 pažeidimu, tvirtindami, kad nei viena iš 4 straipsnyje minimų išimčių netaikoma šiuo atveju, ir todėl prašymas suteikti galimybę susipažinti su dokumentais turėtų būti patenkintas. Taip pat jie remiasi Komisijos pareigos pagal EB sutarties 253 straipsnį nurodyti priimti sprendimą paskatinusias priežastis pažeidimu. Pareiškėjai tvirtina, kad Komisija pažeidė Reglamentą 1049/2001 ir tuo, kad ji neatsakė per nustatytą terminą ir nenurodė jokios priežasties, kodėl nesuteikiama galimybė susipažinti su dokumentais. Galiausiai, jie teigia, kad Komisija pažeidė savo Darbo Reglamentą, papildytą 2001 ⁽³⁾ m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimu. Pareiškėjų tvirtinimu, Komisija turėjo baigti savo konsultacijas su Deutsche Post ir priimti sprendimą 15 darbo dienų laikotarpiu.

⁽¹⁾ 2001 m. kovo 20 d. Komisijos sprendimas dėl EB sutarties 82 straipsnio taikymo tvarkos (byla COMP/35.141 – Deutsche Post AG) (dokumento Nr. C(2001) 728), OL L 125 2001 5 5, p. 27

⁽²⁾ 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais

⁽³⁾ OL L 345, 2001 12 29, p. 94

**Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės
2004 m. liepos 9 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų
Komisijai**

(Byla T-286/04)

(2004/C 251/46)

(Bylos kalba: anglų)

2004 m. liepos 9 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, atstovaujamos QC R. Thompson ir Barrister S. Grodzinski, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- Panaikinti Komisijos sprendimo Nr. 2004/451/EB dėl valstybių narių išlaidų, kurias finansavo Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondas 2003 finansiniais metais apie tai pranešus dokumentu Nr. C(2004) 1699 ⁽¹⁾, sąskaitų apmokėjimo 2 straipsnį ta apimtimi, kuria jis yra susijęs su Kaimo mokėjimų agentūros, Žemės ūkio ir kaimo plėtros departamentu, Miškų komisijos ir Vėlo kaimo tarybos sąskaitomis;

— Pripažinti, kad sprendimas atskirti Škotijos aplinkos ir kaimo reikalų vykdomojo departamento sąskaitas yra neteisėtas ta apimtimi, kuria jis yra grindžiamas neatitikimu atrankos metodologijai, nustatytai 1998 m. liepos 8 d. Komisijos Generalinio-Direktorato VI (Žemės ūkis) priimtaine 8 Nurodyme;

— Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisijos sprendimas Nr. 2004/451 buvo priimtas vadovaujantis Bendrijos reglamentu (EB) Nr. 1258/1999 ⁽¹⁾ dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo. Ginčijamu 2 straipsniu Komisija nusprendė atskirti mokėjimo agentūrų, tarp jų ir pareiškėjo nurodytų agentūrų, sąskaitas bei priimti sprendimą dėl šių sąskaitų apmokėjimo vėliau.

Pareiškėjas teigia, kad, sprendimas atskirti sąskaitas, kiek jis yra susijęs su šiomis agentūromis, buvo priimtas remiantis vieninteliu arba esminiu pagrindu, t.y. kad „atrankos“ metodologija, kurią Jungtinės Karalystės Nacionalinio audito tarnyba naudojo rengdama audito pranešimą ir sertifikatus dėl 2003 metų sąskaitų, skyrėsi nuo 8 Nurodyme siūlomos naudoti atrankos metodologijos.

Grįsdamas savo ieškinį, pareiškėjas pirmiausiai tvirtina, kad Komisija, pripažindama, kad buvo laikomasi Reglamento Nr.1258/99 bei Reglamento Nr. 1663/1995 ⁽²⁾ nustatytų kriterijų, neturėjo teisinio pagrindo reikalauti, kad nacionalines sertifikavimo institucijas laikytųsi Nurodyme įtvirtintos metodologijos. Taip pat pareiškėjas nurodo, kad Komisija teisės požiūriu suklydo aiškindama, kad jos Nurodymas yra įpareigojanti teisės norma. Net ir tuo atveju, jeigu prieštaraujant pareiškėjo nuomonei, apskritai Nurodymas būtų pripažintas kaip galintis nustatyti įpareigojančias teisės normas, pareiškėjas teigia, kad jo turinys yra dviprasmiškas ir Komisijos aiškinimas prieštarauja teisinio tikrumo principui. Pareiškėjas taip pat tvirtina, kad, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, Komisijos veiksmai siekiant įvesti savąjį 8 Nurodymo aiškinimą prieštarauja teisėtų lūkesčių apsaugai. Be to, pareiškėjo nuomone, Komisijos bandymas kontroliuoti Jungtinės Karalystės Nacionalinės Audito Tarnybos vykdomos ekspertizės būdus, prieštarauja subsidiarumo principui, įtvirtintam EB sutarties 5 straipsnyje bei deklaruojamam Reglamento Nr. 1663/95 3 straipsnio 1 dalyje. Galiausiai, pareiškėjas teigia, kad jei Komisija tvirtintų, kad ginčijamas sprendimas buvo pagrįstas kitais motyvais, jis laikytinas negaliojančiu dėl akivaizdžios įvertinimo klaidos.

⁽¹⁾ OL L 155, 2003 4 30, p. 129-133.

⁽²⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 0103-0112.

⁽³⁾ 1995 m. liepos 7 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1663/95 nustatantis išsamias taisykles dėl Tarybos reglamento (EEB) Nr. 729/70 apibrėžtos EŽŪOGF garantijų skyriaus sąskaitų apmokėjimo tvarkos taikymo, OL L 158, 1995 7 8, p. 6.

Kris Van Neyghem 2004 m. liepos 15 d. pareikštas ieškinys Regionų komitetui

(Byla T-288/04)

(2004/C 251/47)

(Bylos kalba: olandų)

2004 m. liepos 15 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Kris Van Neyghem, gyvenančio Tienen (Belgijos Karalystė), atstovaujamo Dirk Janssens, ieškinys Regionų komitetui.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti sprendimą 87/03;
- panaikinti bet kurį sprendimą, susijusį su ar priimtą dėl sprendimo 87/03;
- priskirti pareiškėją B1 kategorijai ar bent jau ne žemesnei nei B4 kategorijos 4 pakopai;
- priteisti iš Regionų komiteto visas bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas nuo 2002 m. gruodžio 1 d. dirbo Regionų komiteto pareigūnu. Jis ginčija 2003 m. kovo 26 d. sprendimą, kuriuo jis buvo galutinai priskirtas B5 kategorijos 4 pakopai.

Paremdamas savo ieškinį, pareiškėjas teigia, kad ginčijamas sprendimas yra nepakankamai motyvuotas, ir kad buvo pažeisti Pareigūnų tarnybinių nuostatų 5 straipsnio 3 dalis, 31 ir 32 straipsniai bei pažeistas vienodo traktavimo principas.

Caremar S.p.A. ir kt. 2004 m. liepos 19 d. pareikštas ieškinys Europos Bendrijų Komisijai

(Byla T-292/04)

(2004/C 251/48)

(Bylos kalba: italų)

2004 m. liepos 19 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Caremar S.p.A. ir kt., atstovaujamų advokatų Gian Michele Roberti, Alessandra Franchi ir Guido Bellitti, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą ta apimtimi, kuria jame subsidijos, išmokėtos Caremar, Toremar, Siremar ir Saremar už viešosios paslaugos išipareigojimus, pripažįstamos pagalba, numatyta Sutarties 87 straipsnyje;
- arba panaikinti ginčijamą sprendimą ta apimtimi, kuria jame subsidijos, išmokėtos Caremar, Toremar, Siremar ir Saremar už viešosios paslaugos išipareigojimus, pripažįstamos nauja, o ne esančia pagalba;
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Teisiniai pagrindai ir argumentai yra panašūs į tuos, kurie nurodyti byloje T-265/04 (*Adriatica di Navigazione/Komisija*)⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Dar nepaskelbta ES Oficialiajame leidinyje.

**Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén
2004 m. liepos 22 d. pareikštas ieškinys Europos Sąjungos Tarybai**

(Byla T-295/04)

(2004/C 251/49)

(Bylos kalba: ispanų)

2004 m. liepos 22 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Centro Provincial de Jóvenes Agricultores de Jaén, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Jaén (Ispanija), atstovaujamo advokato José Francisco Vázquez Medina, įrašyto į Jaén advokatų sąrašus, ieškinys Europos Sąjungos Tarybai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ipso jure Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/04 1 straipsnio 7 punktą;
- atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pareiškėjas pirmiau nurodytą nuostatą ginčija ta apimtimi, kuria ši nuostata, siekiant nustatyti tiesioginę pagalbą gamintojams, šalia trejų visiems žemės ūkio sektoriams planuojamų prekybos metų (2000 – 2001 m., 2002 – 2003 m. ir 2002 – 2003m.), išimtinai alyvuogių aliejaus sektoriaus atžvilgiu pridedami 1999 – 2000 m. prekybos metai.

Grįsdamas savo ieškinį, pareiškėjas teigia, kad nuostata nebuvo motyvuota ir todėl pažeidžia pareigą motyvuoti aktus, be to, ji yra diskriminacinė kai kurių regionų ir daugelio ūkininkų atžvilgiu, kadangi gamyba Andalūzijoje, o ypač Jaén, 1999 – 2000 m. buvo labai nedidelė. Todėl dėl aplinkybės, kad apskaičiuojant pagalbą atsižvelgiama į minėtus prekybos metus, Jaén,

Cordoue ir Grenade alyvuogių aliejaus gamintojai patiria didelę ekonominę žalą ir diskriminaciją.

**Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos ir
Antonio Parras Rosa 2004 m. liepos 22 d. pareikštas
ieškinys Europos Sąjungos Tarybai**

(Byla T-297/04)

(2004/C 251/50)

(Bylos kalba: ispanų)

2004 m. liepos 22 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Cristóbal Gallego Martínez, Benito García Burgos ir Antonio Parras Rosa, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Jaén (Ispanija), atstovaujimų advokato D. José Francisco Vázquez Medina, įrašyto į advokatų sąrašą Jaén, ieškinys Europos Sąjungos Tarybai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti ipso jure Tarybos reglamento (EB) Nr. 864/04 1 straipsnio 7 punktą;
- atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimo nagrinėjimą.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai yra tie patys, kaip ir byloje T-295/04.

**Italijos Respublikos 2004 m. liepos 22 d. pareikštas
ieškinys Europos Bendrijų Komisijai**

(Byla T-304/04)

(2004/C 251/51)

(Bylos kalba: italų)

2004 m. liepos 22 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme buvo pareikštas Italijos Respublikos, atstovaujamos avvocato dello Stato Antonio Cingolo, ieškinys Europos Bendrijų Komisijai.

Pareiškėjas Pirmosios instancijos teismo prašo:

- panaikinti 2000 m. gegužės 19 d. Komisijos sprendimą C(2004) 1812, kuriuo Italijos valstybės pagalba (pagal 1981 m. įstatymą Nr. 394) WAM SpA suteikiant paskolą 1996 m. balandžio 24 d. 103313,20 EUR ir 2000 m. lapkričio 9 d. 106366,60 EUR sumažintomis palūkanomis (valstybės pagalba Nr. C 4/2003/(ex NN 102/2002), pripažįstama neteisėta;

— panaikinti bet kokias kitas susijusias ar numanomas priemonės, kurios gali egzistuoti ir priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Italijos Respublika kreipėsi į Pirmosios instancijos teismą, ginčydamą 2004 m. gegužės 19 d. Europos Bendrijų Komisijos sprendimą C(2004) 1812, kuriuo Italijos suteikta valstybės pagalba (pagal 1981 m. įstatymą Nr. 394) WAM SpA suteikiant paskolą 1996 m. balandžio 24 d. 103313,20 EUR ir 2000 m. lapkričio 9 d. 106366,60 EUR sumažintomis palūkanomis (valstybės pagalba Nr. C 4/2003/(ex NN 102/2002), pripažįstama neteisėta, nurodant ją išieškoti. 1981 m. įstatymas Nr. 394 remia, inter alia, Italijos įmonės steigiančias dukterines bendroves, atstovybes, parduotuves ir sandėlius.

Italijos Respublika savo reikalavimus grindžia:

- A. Pagrindinių procedūros reikalavimų dėl teisės į gynybą, skaidrumo principo, teisės būti išklaustam principo, kadangi Komisija, vykstant nagrinėjimo procedūrai, neišsiuntė Italijai skundo kopijos, pažeidimu.
- B. Pagrindinių procedūros reikalavimų dėl teisės į gynybą ir motyvavimo trūkumas dėl preliminarus tyrimo nepradėjimo pažeidimu, kadangi Komisija neatliko būtino tyrimo dėl skundo ir vėlesnių priemonių, naudodamasi jai reglamento Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ suteiktais įgaliojimais.
- C. Komisija padaryta klaida kvalifikuojant faktines aplinkybes ir pažeidė Reglamento Nr. 69/2001 ⁽²⁾ bei Reglamento 70/2001 ⁽³⁾ 1 straipsnio b punkto pažeidimu, kadangi nagrinėjama pagalba buvo kvalifikuota kaip „pagalba veiklai, susijusiai su eksportu“.
- D. Teisėtų lūkesčių bei geros valios principų pažeidimu, kadangi Komisija ginčijo atsakymą pranešti apie valstybės

pagalbą, nors tai atitiko nacionalinį įstatymą Nr. 394/81. Kita vertus, nagrinėjamos pagalbos tikslas nėra tiesiogiai susijęs su eksportu, net jei jos pagrindinis tikslas yra internacionalizacija kuriant gamyklas užsienyje.

- E. EB sutarties 87 ir kitų straipsnių ir nepakankamo motyvavimo pažeidimu. Tvirtinama, kad ginčijamame sprendime Komisija nepaaiškina, kodėl ir kokia apimtimi teikiama nagrinėjama pagalba, kuri yra asmeninė ir pakankamai mažos sumos, kad galėtų paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą. Taip pat atsakovas nepaaiškina kokiais įrodymais grindžia savo tvirtinimą, kad iškraipoma konkurencija Bendrijos viduje, visų pirma atsižvelgiant į pagalbą, kuri yra pakankamai riboto masto.
- F. Reglamento Nr. 69/2001 4 straipsnio ir taip pat nepakankamo motyvavimo pažeidimu, kadangi Komisija taikė šią nuostatą atgaline data faktinėms aplinkybėms, kurioms buvo taikomos anksčiau galioję taisyklės.
- G. Nepakankamu motyvavimu, nelogiškumu, nešališkumo principo pažeidimu ir Reglamento Nr. 69/2001 bei Reglamento Nr. 70/2001 neteisingu taikymu, kadangi Komisija pakoregavo pagalbos mastą, pagal požymius, kurie turi būti vertinami kaip nesvarbūs ir klaidingi.

⁽¹⁾ 1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999 nustatantis išsamias EB Sutarties 93 straipsnio taikymo taisykles (OL L 83, 1999 3 27, p. 1).

⁽²⁾ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 69/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo de minimis valstybės pagalbai (OL L 10, 2001 1 13, p. 30).

⁽³⁾ 2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms (2001 m. sausio 13 d. OL L 10, p. 30)

III

(Pranešimai)

(2004/C 251/52)

Paskutinis Teisingumo Teismo Europos Sąjungos Oficialiajame leidinyje skelbiamas leidinys

OL C 239, 2004 9 25

Skelbti leidiniai:

OL C 228, 2004 9 11

OL C 217, 2004 8 28

OL C 201, 2004 8 7

OL C 190, 2004 7 24

OL C 179, 2004 7 10

OL C 168, 2004 6 26

Šiuos tekstus galite rasti adresu:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
